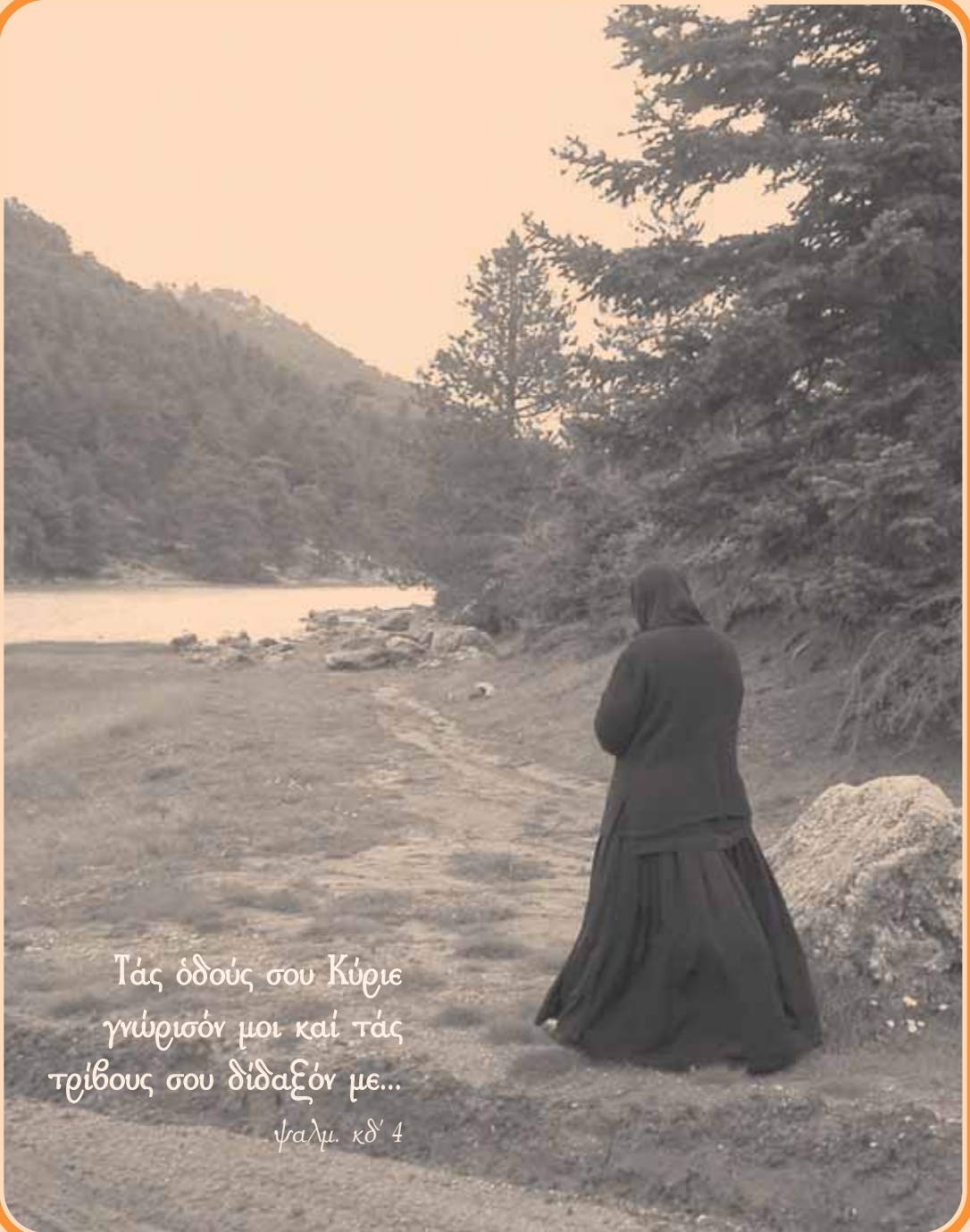

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡ. 14

ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2006

Τάς ὁδοὺς σου Κύριε
γνώρισόν μοι καί τάς
τρίβους σου διδάξόν με...

ψαλμ. κδ' 4

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

τ.14, ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2006
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ
ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΔΙΟΙΚΤΗΣ: ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ - ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ τηλ. - fax 26340 - 44.391
e-mail: agnektar@mes.forthnet.gr

ΕΚΔΟΤΡΙΑ:
ΜΟΝΑΧΗ ΝΙΚΟΔΗΜΗ
ΕΚΤΥΠΩΣΗ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:
LETTRA Τζουβάρας Βασιλής, Ήλιούπολη

ΚΩΔΙΚΟΣ: 7109

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ
τηλ. και fax 26340.44391 (9-2 πρωί & 6-9 απόγ.)

Τό περιοδικό αυτό ξεκίνησε τήν πορεία με στόχο τήν κατά Θεόν βοήθεια όλων μας. Κρατάτε στά χέρια σας τό δέκατο τέταρτο τεύχος. Θέλουμε ταπεινά νά ενημερώσουμε τούς ἀναγνώστες μας, ότι:

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΔΩΡΕΑΝ.

Όσοι προαιρετικά επιθυμείτε νά βοηθήσετε στά έργα τής Μονής, καθώς καί τήν έκδοση αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ, μπορεῖτε νά μᾶς ἀποστέλετε τήν βοήθειά σας μέ τήν **ταχυπληρωμή** πού ἐσωκλείουμε ἤ μέ κατάθεση στήν **Ἐθνική Τράπεζα** **στόν λογαριασμό 426/440265-04**

.....
(γιά τό ἐξωτερικό στό
No GR 520110426000042644026504
SWIFT:ETHNGRAA) δίνοντας καί τό ὄνομά σας.
Κατόπιν ενημερώστε μας τηλεφωνικά γιά νά λάβετε τή σχετική ἀπόδειξη.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε θεοῦ χάρι
Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

4

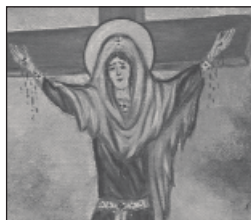
ΑΦΙΕΡΩΜΑ:

ΑΝΕΛΗΦΘΗΣ
ΕΝ ΔΟΣΗ
ΧΡΙΣΤΕ...

8

ΓΝΩΡΙΣΟΝ ΜΟΙ:
ΤΙ ΕΙΝΑΙ
ΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ

14

ΟΥΡΑΝΙΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ:
ΟΙ ΑΓΙΟΙ
ΤΙΜΟΘΕΟΣ
ΚΑΙ ΜΑΥΡΑ

18

ΜΟΝΑΧΙΚΕΣ
ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ:
Ο ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ
ΓΕΡΟΝΤΑΣ Π.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΚΑΡΣΛΙΔΗΣ

17

ΕΠΙΛΟΓΕΣ:
ΓΙΑ ΤΟΝ
ΠΑΛΑΙΜΑΧΟ
Π. ΑΥΤΟΥΣΤΙΝΟ
ΚΑΝΤΙΩΤΗ

24

ΜΕ ΔΟΓΙΑ
ΑΠΛΑ:
ΠΡΟΣΦΑΤΟ
ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ !

Αγαπητοί μας ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, φίλοι ἀναγνώστες τοῦ Περιοδικοῦ μας "Μοναχική Ἐκφραση"

Αγαπημένες μητέρες ὅλου τοῦ κόσμου, σέ αὐτό τό τεῦχος, ἀπό τή σελίδα αὐτή τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀπευθύνομαι σέ ὅλες σας, μητέρα κι ἐγὼ πνευματική, πού πολλές φορές ἄκουσα τόν πόνο σας, τίς ἀγωνίες σας, τά ἐρωτηματικά σας. Ἀπευθύνομαι σέ ὅλες

σας, τίς μητέρες πού ἔχετε παιδιά ἄρρωστα, παιδιά στά ναρκωτικά, στήν πορνεία, παιδιά στίς αἰρέσεις, παιδιά στήν ἁμαρτία, σ' ἐσᾶς πού πονάτε γιά τήν ψυχή τους, γιά τό ἀδιέξοδό τους, γιά τήν πτώση τους, γιά τά βάσανά τους, γιά τό μέλλον τους.... Ἀπευθύνομαι καί σ' ἐσᾶς πού τό παιδί σας βρίσκεται μπλεγμένο σέ παρανομίες ἢ ἀκόμη καί στή φυλακή. Συμμερίζομαι τόν πόνο ὄλων σας καί γιά ὅλες θάθελα νά πῶ δύο λόγια παρηγορητικά γιά νά βοηθηθοῦμε καί νά ἐνισχυθοῦμε. Στίς 15 τοῦ μηνός Ἰουνίου μιᾶς ἁγίας μητέρας γιορτάζουμε τή μνήμη, τῆς Ἁγίας Μόνικας, πού μέ τίς προσευχές καί τά δάκρυά της ἐπέστρεψε τόν υἱόν της, τόν ἄσωτο καί μακρά τοῦ Θεοῦ υἱό της Αὐγουστίνου, στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἡ ζωή της, ζωή χριστιανική, πνευματική, μέσα στήν προσευχή, στήν ὑπομονή, στήν ἐπιμονή, στήν ἀγάπη, στήν ἐλπίδα πρὸς τό Θεό καί προπαντός στίς γονυκλισίες μέ δάκρυα ἰκεσίας γιά τή σωτηρία τοῦ παιδιοῦ της. Ὁ σιζυγός της, σκληρός καί ἄσωτος, πού ὁμως κι ἐκεῖνος κάμφθηκε ἀπό τήν ἀγάπη καί τίς προσευχές της καί βαπτίστηκε χριστιανός. Ἡ πεθερά της, σκληρή ἀπέναντί της, ἀλλά ἡ ὑπομονή καί ἡ ἀγάπη τῆς Ἁγίας Μόνικας τήν μετέστρεψαν κι ἐκεῖνη. Ὁ υἱός της Αὐγουστίνος κυλίστηκε, σάν τόν ἄσωτο τοῦ Εὐαγγελίου, σέ ὅλες τίς ἁμαρτίες, τίς αἰρέσεις, τίς πορνείες, ὥσπου οἱ ἀδιάλλειπτες προσευχές τῆς Ἁγίας μητέρας του, προσήλκυσαν τή χάρη τοῦ Θεοῦ, πού ἄγγιξε τήν ψυχή τοῦ Αὐγουστίνου καί τήν φώτισε μέ τό φῶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Κι ἐκεῖνος, ὁ ἄσωτος καί αἰρετικός,

μετανόησε βαθεῖα, τόσο βαθεῖα καί εἰλικρινά πού ἔγινε ΑΓΙΟΣ, μεγάλος Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, Ἐπίσκοπος Ἰππῶνος καί ὀνομάζεται Ἱερός Αὐγουστίνος. **Εἶναι ὁ υἱός τῶν δακρῶν.** Τῶν δακρῶν τῆς μητέρας του, πού δέν ἔπαυσε γιά χρόνια ὀλόκληρα νά προσεύχεται μέ δάκρυα καί πίστη, ἀσταμάτητα, παρακαλώντας γιά τό ἔλεος

τοῦ Θεοῦ. Κι Ἐκεῖνος, πού ποτέ δέν παραβλέπει τίς προσευχές καί τίς παρακλήσεις μας, ἄκουσε τήν πονεμένη μάνα καί "κατεδίωξε" μέ τό ἔλεός Του τόν υἱόν της.

Κι ἐμεῖς, οἱ σημερινές μητέρες, ἄς γίνουμε ὅπως ἐκεῖνη. Νά προσευχόμαστε ἀδιάκοπα, ἀδιάκοπα νά παρακαλοῦμε, νά ἰκετεύουμε γιά τά παιδιά καί τή σωτηρία τῆς ψυχῆς τους. Γιά τό φωτισμό τῆς καρδιάς τους, γιά νά πλημμυρίσει ὄλο τό εἶναι τους ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός μᾶς ἀγαπᾷ. Αὐτό εἶναι τό μόνο σίγουρο.

Ἄς σπεύσουμε νά Τόν ἀγαπήσουμε κι ἐμεῖς. Ἄς προσευχηθοῦμε μέ ὄλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς μας, καθημερινά, μέ ὄλο καί περισσότερη δύναμη καί θέρη, ὥστε τά παιδιά μας νά μὴν ξεμακρύνουν ποτέ ἀπό τήν ἀσφαλὴ ἀγκαλιά Του, ἀλλά, καί ὅταν ζοῦν μακριά, νά ἐπιστρέφουν μέ μετάνοια καί ἀληθινὴ ἀγάπη πρὸς Αὐτόν. Τότε, ὄλα τ' ἄλλα, τά γῆινα καί τά ὑλικά, θά βροῦν τή σωστή θέση στή ζωὴ τῶν παιδιῶν μας. Ὅταν ὁ Θεός εἶναι τό Α καί τό Ω, τό πρῶτο καί τό πιό σημαντικό στή ζωὴ τους, τότε ὄλα τ' ἄλλα παίρνουν τή σωστή τους θέση. Ἄς γίνουμε λοιπὸν Μόνικες, μέ τήν προσευχή καί τά δάκρυά μας, μέ τήν πίστη μας καί τήν ἐλπίδα μας στό Θεό, μέ μάτια πού ποτέ δέν θά στεγνώσουν μέχρι νά κλείσουν γιά πάντα, καθώς ἡ καρδιά θά χτυπᾷ μέ τήν εὐχή "Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ Υἱέ καί Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἐλέησε τά παιδάκια μου καί ὄλου τοῦ κόσμου!"...

Ἡ Ἠγουμένη,

† Μόνικα Μοναχὴ καί οἱ σὺν ἐμοὶ
ἐν Χριστῷ ἀδελφές.

“Ανελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς τῆ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας ὅτι Κύ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου”

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀναλήψεως

ΑΝΕΛΗΦΘΗΣ ἐν δόξῃ...

Η Ἀνάληψη τοῦ Χριστοῦ μας στοὺς Οὐρανοὺς ἔγινε, ὅπως ἱστορεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, 40 ἡμέρες μετὰ τὴν Ἀνάστασή Του. Στὸ διάστημα αὐτό, δὲν βρισκόταν συνέχεια μὲ τοὺς μαθητὲς Του, ὅπως πρὶν, ἀλλὰ τοὺς ἐμφανίζοταν σὲ διάφορες στιγμὲς καὶ σὲ διαφορετικούς κάθε φορά. Ἐφαγε μαζί τους, τοὺς ἐπέτρεψε νὰ Τόν ψηλαφίσουν μὲ τὰ χέρια τους, περπάτησε μαζί τους μέχρι τοὺς Ἐμμαοὺς, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ πειθοῦν ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν καὶ ἀφοῦ τοὺς βεβαίωσε γιὰ τὴν Ἀνάστασή Του, ἔπρεπε σωματικῶς νὰ ἀνέβει στὸν Ἄναρχο Πατέρα Του. Τὴν 40ῆ λοιπὸν ἡμέρα ἀπὸ τὸ Πάσχα, ἐφανίστηκε πάλι στοὺς μαθητὲς Του στὰ Ἱεροσόλυμα, δίδοντάς τους τὴν ἐντολή νὰ κηρύξουν τὸ ὄνομά Του σὲ ὅλα τὰ ἔθνη, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα. Καὶ ἀφοῦ τοὺς εἶπε αὐτά, πῆρε τοὺς μαθητὲς Του μαζί μὲ τὴν Παναγία Μητέρα Του στὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. Καὶ ἀνέβασε τοὺς ἀποστόλους καὶ τὴν μητέρα Του σὲ ὄρος, γιὰ νὰ δηλώσει τὸν ὑψηλὸ

νοῦ τῶν μαθητῶν Του καί ὅτι θά πρέπει νά ἀνεβούμε στό ὕψος τῶν ἀρετῶν γιά νά δοῦμε τήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Στό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν τοὺς ἀνέβασε, γιατί ἐκεῖ ὑπῆρχαν πολλές ἐλιές, πού δηλώνουν τήν εὐσπλαχνία καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Καί ἀφοῦ τοὺς παρήγγειλε νά μείνουν ὄλοι μαζί στά Ἱεροσόλυμα γιά νά δεχθοῦν σέ λίγες ἡμέρες τόν Παράκλητο, τοὺς εὐλόγησε καί καθὼς τοὺς εὐλογοῦσε ἄρχισε νά ἀνεβαίνει ἀπό τή γῆ, βασταζόμενος ἀπό ἄγγελους, ἐνῶ ἀμέσως ἅγια νεφέλη φαιεῖν Τόν ὑποδέχθηκε. Ἐκεῖνος, καθισμένος πάνω της, ἀνέβαινε πρὸς τόν οὐρανό καί σέ λίγο χάθηκε ἀπό τά μάτια τῶν μαθητῶν, πού συνέχισαν νά ἀπενίζουσαν πρὸς τά ἐπάνω. Ἔτσι λοιπόν, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ἀφοῦ ἐκπλήρωσε τό ἔργο Του ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνέβηκε ἐνδόξως στόν Οὐρανό καί κάθησε στά δεξιὰ τοῦ Θεοῦ Πατέρα Του. Καθὼς λοιπόν, ἔθαμβοι οἱ μαθητές, ἔβλεπαν τόν Χριστό ἀνερχόμενο πρὸς τόν οὐρανό, τοὺς παρουσιάστηκαν δύο ἄγγελοι, λέγοντάς τους “ἄντρες Γαλιλαῖοι τί στέκεσθε ἀπενίζοντας πρὸς τόν οὐρανό; Αὐτός ὁ Χριστός, τόν Ὅποιον βλέπετε νά ἀνεβαίνει πρὸς τόν οὐρανό, Αὐτός θά ἔλθει καί πάλι μέ τήν ἰδία σάρκα, γιά νά κρίνει τόν κόσμον, ἀλλά τότε θά ἔλθει μετὰ δυνάμεως καί δόξης πολλῆς” (Πράξ. Α΄ 11). Ἡ ἐμφάνιση τῶν δύο ἄγγέλων ἔγινε κατ’ οἰκονομίαν, γιά νά παρηγορήσουν δηλαδή τοὺς Ἀποστόλους νά μὴ λυποῦνται γιά τόν χωρισμό τους ἀπὸ τόν Χριστό. Γι’ αὐτό κι ἐκεῖνοι “προσκυνήσαντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. Καί ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες καί εὐλογοῦντες τόν Θεόν” (Λουκ κδ’ 52-53). Ἡ χαρά τῶν Ἀποστόλων ὀφείλεται, κατὰ πρῶτον, στήν ἐπαγγελία τοῦ Χριστοῦ ὅτι θά τοὺς στείλει τόν Ἅγιο Πνεῦμα γιά νά λάβουν δύναμη ἐξ ὕψους καί κατὰ δεύτερον, στήν ὑπόσχεση τῶν Ἄγγέλων ὅτι ὁ Χριστός θά ξαναέλθει μετὰ δόξης γιά νά κρίνει ζῶντας καί νεκρούς. Καί θέλοντας νά δείξει ὁ Εὐαγγελιστής ὅτι ἀπὸ τότε ἠμνοῦσαν καί δόξαζαν τόν Θεό συνεχῶς καί ἀκατάπαυστα, γι’ αὐτό καί λέγει “ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καί εὐλογοῦντες τόν Θεό”.

Ἡ σημερινή Δεσποτική Ἑορτή εἶναι γνώριμα τῆς θεϊκῆς φύσεως τοῦ Χριστοῦ, διότι ὡς Ἄνθρωπος γεννήθηκε, βαπτίστηκε, ἔπαθε καί σταυρώθηκε καί ὡς Θεός ἀναστήθηκε καί ἀνελήφθηκε, τιμώντας τήν ἀνθρώπινη φύση, διότι μέ αὐτήν κάθησε ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Πρὶν ἀπὸ τήν Ἀνάληψη τοῦ Χριστοῦ μας, ἡ ἀνθρώπινη φύση ἦταν καταφρονεμένη καί ἀτιμασμένη, διότι ἔγινε παρήκοος τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Σήμερα ὁμως ἀποκαταστάθηκε ἡ τιμὴ της καί δοξάστηκε, διότι τήν τίμησε ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος τήν προσέλαβε μαζί μέ τήν θεϊκή Του φύση. Γιά τὴ σημερινή μέρα προφήτεψε καί ὁ προφήτης Δαβὶδ πού εἶπε: “Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος” (ψαλμός μστ’ 6).

Ἀνέβηκε ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν στοὺς Οὐρανοὺς, γιά νά τιμήσει ἐμᾶς, γιά νά δοξάσει τήν φύση μας, γιά νά ἐμφανιστεῖ αὐτοπροσώπως στόν Θεό καί Πατέρα καί γιά νά ἐκπληρώσει τόν λόγο πού ἔλεγε στοὺς μαθητές “συμφέροι Ἐγὼ νά ἀναληφθῶ”, γιά νά στείλει τό Πνεῦμα τό Ἅγιο μετὰ τήν Ἀνάληψή Του. Ὁ Χριστός μας ἀνελήφθη κι ἐκπλήρωσε τόν λόγο Του: “οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τόν οὐρανόν, εἰμὶ ὁ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ καταβάς” (Ἰωάν. Γ΄ 13) γιατί ἂν δέν εἶχε ἀναληφθεῖ ὁ Χριστός μας μέ τό σῶμα Του στόν Οὐρανό, δέν θά ὑπῆρχε τώρα δρόμος γιά νά ἀνέβουν ἐκεῖ ὅσοι Τόν ἀγαποῦν. Καί ἔπρεπε μέ τήν ἰδία Σάρκα πού προσέλαβε ὅταν Ἐσαυκώθη, μέ αὐτήν καί νά Ἀναληφθεῖ. Ἔτσι, κατὰ πρῶτον, ἔγινε μεσίτης Θεοῦ καί ἀνθρώπων, δείχνοντας στόν ἄναρχο Πατέρα Του τήν ἀναμάρτητη ἐκεῖνη Σάρκα Του, ὅπου πρόσφερε πάνω στόν σταυρό ὡς θυσία καθαρὴ καί ἀμίαντη, ἐξιλεώνοντάς Τον γιά τίς ἁμαρτίες μας, καί κατὰ δεύτερον μέ αὐτόν τόν τρόπο, παράλληλα, μᾶς χάρισε τήν βέβαιη καί ἀσφαλὴ ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεώς μας καί τῆς αἰωνίου δόξης μας. Διότι, ἀφοῦ ἀναστήθηκε καί δοξάστηκε μέ τήν Σάρκα Του ὁ Χριστός μας, πού εἶναι ἡ κεφαλὴ τῶν πιστῶν, τότε καί οἱ πιστοὶ ὡς μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, θά συναναστηθοῦν καί συνδοξασθοῦν μαζί Του. Ἀνελήφθη δὲ πάνω στοὺς ὤμους

των Χερουβείμ, γιατί είναι Θεός και τίποτα δέν είναι αδύνατο στή θέλησή Του. Καί καθώς ανέβηκε στόν οὐρανό κάθησε στά δεξιά τοῦ Πατρός, ὄχι γιατί ὁ Πατέρας πού βρίσκεται στά ἀριστερά είναι μικρότερος ἀπό τόν Υἱό πού κάθησε στά δεξιά, ἀλλά αὐτό τό λέγει ἡ Γραφή γιά νά δείξει ὅτι ὁ Πατήρ καί ὁ Υἱός είναι ἰσοτίμοι. Βέβαια ὁ Θεός είναι ἀχώρητος, δηλαδή δέν χωρᾶ σέ κανέναν τόπο, γιατί είναι παντοῦ. Γιατί οὔτε ἡ γῆ, οὔτε ὁ οὐρανός, οὔτε τίποτα δέν μπορεῖ νά χωρέσει ὅλον τόν Θεό. Ὁ Θεός βρίσκεται μέσα στήν ψυχή κάθε εὐσεβοῦς ἀνθρώπου, ἀλλά ταυτόχρονα βρίσκεται καί παντοῦ. Ὅπου λοιπόν καί νά Τόν ζητήσεις, Τόν βρίσκεις. Κι ἐμεῖς, οἱ μικροί κι ἐλάχιστοι ἀνθρώποι, βρισκόμαστε ὅλοι μέσα στό ἄπειρο πέλαγος τῆς ἀναπαύσεως τοῦ Θεοῦ. Ἀλλά γιά νά δείξουμε τήν ἰσοτιμία τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ, γι' αὐτό λέμε ὅτι κάθησε ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Ἀλλά κι ἄν ἀνελήφθη στόν οὐρανό ὁ Κύριός μας, ὥστόσο δέν μᾶς ἄφησε ὀρφανούς. Ὅταν μέ πύρινο ἄρμα ἀνελήφθη ὁ Προφήτης Ἡλίας,

ἄφησε ὡς παρηγοριά στόν μαθητή του Ἐλισσαῖο, τήν μηλωτή του. Ἔτσι καί ὁ φιλόνητος Νυμφίος μας, καθώς Ἀνελήφθη στούς οὐρανοῦς, μᾶς ἄφησε ὡς παρηγοριά τό ἔνδυμα τῆς θεότητός Του πού φόρεσε ὅταν ἔγινε ἀνθρώπος, δηλαδή τήν ἁγία Του σάρκα, στό φορικτό Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, γιά νά μείνει μαζί μας Ἀχώριστος. Γι' αὐτό μᾶς παρηγορεῖ μέ τά λόγια Του. “Ἴδού ἐγώ μεθ' ὑμῶν εἰμί πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος”. (Ἐγώ θά εἶμαι μαζί σας μέχρι τῆ συντέλεια τοῦ κόσμου) (Ματθ. κη' 20).

Ας παρακαλέσουμε λοιπόν, τό Νυμφίο τῆς Καρδιάς μας, ἀπό τά δεξιά τοῦ Θεοῦ, ὅπου κάθησε κατά τήν Ἀνάληψή Του, ὡς Βασιλεὺς τῶν αἰῶνων, νά μᾶς δίνει τό Πνεῦμα Του τό Ἅγιο, γιά νά εἶμαστε ἀχώριστοι ἀπό Αὐτόν, μεταλαμβάνοντας τόν Ἅχραντό Του Σῶμα καί τό Τίμιό Του Αἷμα μετέχοντας ἔτσι τῆς θείας Χάριτος καί ἀπολαμβάνοντας στόν Οὐρανό τό μακάριο Πρόσωπο καί τήν αἰῶνα δόξα Του. ■

Ὁ Κύριος μέ τούς μαθητές Του.
τοιχογραφία στό Καθολικό τῆς Ἱερᾶς
Μονῆς Ἁγίου Βλασίου Κορινθίας

Τί είναι οι ΑΓΓΕΛΟΙ

Μέσα από την λατρευτική ζωή της εκκλησίας μας, από τις διηγήσεις, αλλά και από μεγάλες εορτές, ζούμε την παρουσία των Ἁγίων Ἀγγέλων, πού ὁμως ὁ πολὺς κόσμος ἔχει “ἐξορίσει” στὸν κόσμο τῆς φαντασίας καὶ τοῦ μύθου. Ἀντίθετα, οἱ Ἄγγελοι εἶναι πραγματικές οὐράνιες ὑπάρξεις πού δημιουργήθηκαν ἀπὸ τὸν Θεὸ πρὶν ἀπὸ τὸν ὑλικὸ κόσμο καὶ τὸν ἄνθρωπο, ὅπως λέει καὶ τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεώς μας, “Πιστεύω εἰς ἕναν Θεό, Πατέρα Παντοκράτορα, ποιητὴ οὐρανοῦ καὶ γῆς, **ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν**”. Ὁ ἀόρατος πνευματικὸς κόσμος εἶναι τὸ πρῶτο δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ὑλικὸς κόσμος τὸ δεύτερο καὶ τέλος δημιουργήθηκε ὁ ἄνθρωπος, πού εἶναι ὕλη καὶ πνεῦμα μαζί. Ὅταν ὁ Θεὸς δημιούργησε τὸν ὑλικὸ κόσμο, οἱ ἄγγελοι γεμάτοι ἐκσταση καὶ θαυμασμό μπροστὰ στό θαῦμα τῆς δημιουργίας, δοξολόγησαν μέ οὐράνιους ὕμνους τὸν Δημιουργό (Ἰωβ' λη 7). Σάν καθαρές πνευματικές ὑπάρξεις οἱ ἄγγελοι δέν ἔχουν ὑλικὸ σῶμα, οὔτε ἀνάγκες, δέν φθείρονται, οὔτε πεθαίνουν καί, ὅπως καὶ ὁ ἄνθρωπος, κατὰ τὴ δημιουργία τους πλάστηκαν μέ τὸ χάρισμα τῆς ἐλευθερίας, δηλαδή τοῦ αὐτεξουσίου, ἔχοντας τὴν δυνατότητα νά διαλέξουν τὴν ὑπακοή ἢ τὴν ἀνυπακοή στὸν Θεό. Ὁ τρόπος τῆς δημιουργίας τους δέν ἔχει ἀπο-

Ἄγγελος, διὰ χειρὸς
Βλασίου Τσοτσάνη

καλυφθεί, αλλά γνωρίζουμε, ως προς τή φύση τους, ότι εἶναι πλασμένοι κατ' εἰκόνα Θεοῦ καὶ ἀσώματοι. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός δίνει τὸν ἐξῆς ὀρισμό “ὁ ἄγγελος εἶναι φύση νοερή, ἀεικίνητη, αὐτεξούσια, ἀσώματη. Ὑπηρετεῖ τὸν Θεὸ καὶ εἶναι κατὰ χάριν ἀθάνατος. Ὅμως, τὰ οὐσιώδη γνωρίσματα καὶ τή σύσταση τῆς φύσεώς του, μόνον ὁ Κτίστης τὰ γνωρίζει. Ὀνομάζεται βέβαια ἀσώματος καὶ ἄυλος σέ σχέση μέ μᾶς, γιατί κάθε τι πού συγκρίνεται μέ τὸν Θεό, τὸν μόνον ἀσύγκριτο, βρίσκεται παχὺ καὶ ὑλικό”.

Ὁ Θεός δέν ἔπλασε τοὺς ἀγγέλους ἀπὸ κάποια δική Του ἀνάγκη, ἀλλά ἀπὸ ἄπειρη ἀγάπη καὶ ἀγαθότητα, ὥστε νά μετέχουν τῆς θείας μακαριότητος, βλέποντας συνεχῶς τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ καὶ αὐτὴ εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἡ ζωὴ καὶ ἡ τροφὴ τους. Ἡ σύσταση καὶ ἡ κατασκευὴ τῶν ἀγγέλων εἶναι ἀναλλοίωτη, ἡ προαίρεσή τους ὁμως εἶναι ἐλεύθερη καὶ μεταβλητή. Ἡ κατάστασή τους δηλαδή, δέν εἶναι στατική, ἀλλά εἶναι μία συνεχῆς ἀνοδικὴ πορεία γιὰ τὴν χωρὶς τέλος κατανόηση τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ. Δέν εἶναι τέλειες φύσεις, ἀλλά ὀδεύουν κι ἐκείνες πρὸς τὴν τελειότητα. Οἱ ἄγγελοι ἔχουν τὴν δυνατότητα νά τελειοποιῶνται ὄλο καὶ περισσότερο συμμετέχοντας στὴν Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἀπὸ τὴν συμμετοχὴ τους αὐτὴ ἀπορρέει καὶ ὁ ἁγιασμός τους. Εἶναι δηλαδή ἅγιοι ὄχι ἀπὸ τὴ φύση τους, γιατί τότε θά ταυτίζονταν μέ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἀλλά ἀπὸ τὴν κοινωνία τους μέ τὸ φύσει ἅγιο. Τοὺς δόθηκε δηλαδή ἐξουσία “νά μένουν καὶ νά προκόπτουν στὸ ἀγαθό, ἀλλά ἐὰν τό θελήσουν, νά τρέπονται πρὸς τὸ χειρότερο”, ὅπως λέει ὁ Μέγας Βασίλειος. Ἄλλωστε γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ἔπεσε ὁ ἐωσφόρος ἀπὸ τὴν τάξη τῶν ἀγγέλων κι ἔγινε διάβολος. Κατὰ τὴν πτώση του παρέσυρε κι ἄλλους ἀγγέλους πού τὸν ἀκολούθησαν, μέχρι πού ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαὴλ ἔδωσε τὴ διαταγὴ “στῶμεν καλῶς” καὶ ἀπὸ τότε ἀπέκτησαν τὴν ἀμετακίνητη θέληση πρὸς τὸ καλό. Δέν καταργήθηκε βέβαια τὸ αὐτεξούσιό τους, ἀλλά βλέποντας, θαυμάζοντας καὶ φρίττοντας μέ τὴν ἐνανθρώπιση καὶ τὴν σταύρωση τοῦ Χριστοῦ, ἐπέλεξαν τὴν ὑπακοή τους στὸν Θεό.

Οἱ ἄγγελοι εἶναι λογικῆς ὑπάρξεις καὶ ἡ γνω-

Ἄγγελοι, διὰ χειρὸς
Βλασίου Τσοτσώνη

Ὁ Ἀρχάγγελος
Μιχαήλ, ἐκ τοῦ
Ἀγιογραφείου
τῆς Μονῆς μας

τά ἔργα Του, τὴ δημιουργία, τὸν κόσμο καὶ τοὺς ἀνθρώπους.

Ἐπίσης οἱ ἄγγελοι εἶναι κατὰ χάριν ἀθάνατοι καὶ δὲν ἔχουν φύλο, γιατί ἡ φύση τους εἶναι πνευματική. Εἶναι ταχύτατοι στὶς κινήσεις, ἀλλὰ ὄχι πανταχοῦ παρόντες, ὅπως ὁ Θεός. Δὲν περιορίζονται καὶ δὲν ἐμποδίζονται ὅπως τὰ ὑλικά σώματα σὲ συγκεκριμένο χῶρο, οὔτε παύουν ποτέ νὰ ὑμολογοῦν τὸν Θεό, ἀλλὰ δὲν βρίσκονται ταυτόχρονα στὸν οὐρανὸ καὶ στὴ γῆ, ὅπως συμβαίνει μόνον μὲ τὸν Τριαδικὸ Θεὸ πού βρίσκεται παντοῦ. Ὁ ἀριθμὸς τους εἶναι μεγάλος καὶ ἀνυπολόγιστος, διακρίνονται σὲ 9 τάγματα, γιατί τὸ 10ο τοῦ ἑωσφόρου ἔπεσε καὶ ἔμειναν τὰ ὑπόλοιπα. Κάθε τάγμα ἔχει δική του διακονία καὶ δικό του ὄνομα πού ἀναφέρονται ὅλα στὴν Ἁγία Γραφή. Ἔχουμε λοιπὸν τοὺς Ἀγγέλους, τοὺς Ἀρχαγγέλους, τίς Ἀρχές, τίς Δυνάμεις, τίς Κυριότητες, τίς Ἐξουσίες, τοὺς Θρόνους, τὰ Χερουβεὶμ καὶ τὰ Σεραφεὶμ. Ἡ Ἁγία Γραφή ἀναφέρει ἐπίσης καὶ τὰ ὀνόματα τριῶν Ἀγγέλων: α) τοῦ **Γαβριήλ**, πού σημαίνει “ἥρωας τοῦ Θεοῦ”, ὁ ὁποῖος ἔφερε τὰ μηνύματα στοῦ Ζαχαρία γιὰ τὴ γέννηση τοῦ Προδρομοῦ καὶ στὴν Θεοτόκο γιὰ τὴ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν Κοίμησή της β) τοῦ **Μιχαήλ**, πού τὸ ὄνομά του σημαίνει “τίς ὡς ὁ Θεός ἡμῶν;” καὶ ἀναφέρεται πολλές φορές στὴν Παλαιὰ Διαθήκη καὶ γ) ὁ **Ραφαήλ**, πού ἀναφέρεται στὴν ἱστορία τοῦ Τωβίτ καὶ πού μεταφέρει τίς προσευχές τῶν Ἁγίων ἀπὸ τὴ γῆ στὸν Οὐρανὸ. Ἡ ἑβραϊκὴ παράδοση ἀναφέρει καὶ

στικὴ τους ἰκανότητα ὑπερβαίνει αὐτὴ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ ὀπωσδήποτε δὲν ἀγγίζουν κἂν τὴν παντογνωσία καὶ τὴν σοφία τοῦ Θεοῦ. Δὲν προγνωρίζουν τὰ μέλλοντα, οὔτε τί κρύβει ἡ καρδιά τοῦ κάθε ἀνθρώπου, ἀλλὰ ὀπωσδήποτε γνωρίζουν περισσότερα ἀπὸ ἐμᾶς, ὅσον ἀφορᾷ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ,

Ὁ φύλακας Ἄγγελος

τέταρτο ἄγγελο, τόν **Οὐριήλ**.

Κύριο ἔργο τῶν ἀγγέλων εἶναι ἡ ἀκατάπαυστη δοξολογία τοῦ Θεοῦ, ἡ διακονία τους σά γεγονότα τῆς θείας οἰκονομίας καί ἡ φροντίδα γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων γι' αὐτό καί κάθε χριστιανός ἔχει τόν προσωπικό του φύλακα ἄγγελο. Ὅλοι μας, ἀπό τήν ὥρα πού βαπτιστήκαμε, ἔχουμε δίπλα μας τόν ἄγγελό μας, ὁ ὁποῖος μᾶς βοηθᾷ σέ κάθε βῆμα τῆς ζωῆς μας καί μᾶς προστατεύει, συμπάσχει μαζί μας καί μᾶς καθοδηγεῖ στήν πνευματική μας ζωή. Ὄταν ἡ ψυχή μας ἀναχωρήσει ἀπό τό σῶμα μας, ὁ φύλακας ἄγγελός μας εἶναι αὐτός πού τήν συνοδεύει μέχρι τόν θρόνο τοῦ Θεοῦ. Βέβαια αὐτό συμβαίνει σέ ὅσους πιστεύουν, ἀγαποῦν καί τιμοῦν τούς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ καί τούς ἐπικαλοῦνται, ζητώντας τήν προστασία καί τήν μεσιτεία τους. Ὅπως λέμε καί στό ἀπόδειπνο,

στήν τελευταία προσευχή καθώς τελειώνει ἡ ἡμέρα, “ἅγιε Ἄγγελε, ὁ ἐφροσῶς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καί ταλαιπώρου μου ζωῆς, μή ἐγκαταλίπης με τόν ἁμαρτωλό...”. Ἰδιαίτερα οἱ μοναχοὶ ἀγαποῦμε καί τιμοῦμε τούς ἀγγέλους καί προσπαθοῦμε με τήν ἀδιάλειπτη προσευχή νά τούς μοιάσουμε, καί νά γίνουμε ἰσαγγελοι, ἀναπληρώνοντας ἔτσι τό ἐλπεσόν τάγμα. Ἡ μοναχική ζωή χαρακτηρίζεται ἀγγελική καί ἡ τελετή τῆς κουρᾶς μας, Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου καί Ἀγγελικοῦ Σχήματος. Ἀπό τόν 5ο κίβλας αἰῶνα, ὀρίστηκαν ἀπό τήν Ἐκκλησία μας, οἱ γιορτές τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, καί μέχρι σήμερα, στίς 8 Νοεμβρίου ἐορτάζεται ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ καί Γαβριήλ καί τῶν λοιπῶν ἁγίων ἀσωμάτων καί οὐρανίων ταγμάτων. Καθ' ὅλη τή διάρκεια ἐπίσης τῆς Θείας Λειτουργίας, στίς εὐχές καί στούς ὕμνους της, γίνεται ἀναφορά στούς Ἁγίους Ἀγγέλους, καθώς ὁ ἱερέας στήν μικρὴ εἴσοδο καλεῖ ἀγγέλους γιά νά συλλειτουργήσουν μαζί του, κατόπιν ψάλλουμε τόν τρισάγιο ὕμνο, τήν ὥρα τοῦ Χερουβικοῦ ὑποδεχόμαστε τόν Βασιλέα τῶν ὄλων “ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν” καί μετὰ τήν μεγάλη εἴσοδο ζητᾶμε “ἄγγελον εἰρήνης πιστόν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν” καί πρὶν ἀπό τόν καθαγιασμό τῶν Τιμίων Δώρων ψάλλουμε θριαμβευτικά τόν ἀγγελικό ὕμνο “Ἅγιος, ἄγιος Κύριος Σαβαώθ” καί στήν ἀπόλυση ἐπικαλούμαστε τήν προστασία “τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων”.

Εἶναι πλεῖστες ὅσες οἱ μαρτυρίες τῶν ἐμφανίσεων πού κατά καιρούς ἔκαναν καί κάνουν οἱ ἅγιοι ἄγγελοι σέ ὅσους κατά θεία οἰκονομία μποροῦν νά τούς δοῦν. Κι ἐμεῖς, ἰδιαίτερα στή δύσκολη ἐποχὴ πού ζοῦμε, ἐποχὴ ὕλισμου καί εὐδαιμονισμοῦ, ἄς ἀγαπήσουμε τόν ἄγγελό μας, ἄς προσπαθήσουμε νά μιμηθοῦμε τήν ἁγία ζωὴ του, δηλαδή νά δοξολογοῦμε καί νά ὑμνοῦμε ἀκατάπαυστα τόν Θεό μας, γενόμενοι μέ τήν βοήθειά Του φῶς γιά τούς ἄλλους ἀνθρώπους μέ τήν ἰσαγγελη πολιτεία μας. ■

”Άγγελοι στή Θεία Λειτουργία!

Κάποιος αδελφός διηγήθηκε στους υπόλοιπους μετά την απόλυση της Θείας Λειτουργίας τά εξής:

“Μετά την ανάγνωση του Άποστόλου κι ενώ ο διάκονος ανέβηκε στο άμβωνα για την ανάγνωση του Ευαγγελίου, είδα νά ανοίγει ή στέγη της Έκκλησίας και νά φαίνεται ο ούρανός. Συγχρόνως, είδα τόν διάκονο νά κυκλώνεται από όλα τά μέρη μέ πύρ. Στή συνέχεια, αφού έγινε ή προσκομιδή και ή προσφορά των Τιμίων Δώρων, είδα νά ανοίγουν οι ούρανοί και νά κατέρχεται πάνω στά Τίμα Δώρα πύρ. Κατόπιν πλήθος άγγέλων άρχισαν νά κατεβαίνουν, έχοντας στή μέση ένα παιδί. Τό πρόσωπό τους ήταν φωτεινό όπως ή άστραπή. Κατόπιν οι άγγελοι κάθισαν γύρω από την Άγία Τράπεζα κυκλικώς, ενώ τό παιδί κάθισε πάνω στην Άγία Τράπεζα. Μόλις πλησίασαν οι ιερείς για νά διαμοιράσουν τόν άρτο της προθέσεως, είδα τούς δύο άγγέλους πού είχαν και τά πιά θυμαστά πρόσωπα, νά πλησιάζουν τό παιδί και κρατώντας το από τά χέρια και τά πόδια, νά τό σφραγίζουν μέ ένα μαχαίρι, χύνοντας τό αίμα Του στο Άγιο Ποτήριο. Τίς ματωμένες σάρκες του τοποθέτησαν πάνω στά τεμάχια των άρτων πού άμέσως έγιναν κι εκείνα τεμάχια σαρκός. Μόλις έφθασε ή ώρα της Θείας Μεταλήψεως, όσοι προσήρχοντο μεταλαμβάναν σάρκα και δόθηκε και σέ μένα αυτή ή καθαρή σάρκα για νά μεταλάβω. Έπειδή εγώ δέν μπορούσα νά γευθώ τή σάρκα εκλαιγα γοερά ενώ άκουσα μιά φωνή νά μου ψιθυρίζει. “Άνθρωπε γιατί δέν μεταλαμβάνεις; Έσύ δέν ζήτησες νά δείς μέ τά μάτια σου, εάν όντως είναι Σώμα και αίμα Χριστού ή Θεία Κοινωνία και άμφεβαλλες;” Έγώ παρακαλούσα, έλεήσέ με Κύριε γιατί δέν μπορώ νά φάγω ζωντανή σάρκα. Τότε άκουσα και πάλι τήν άποκαλυπτική εκείνη φωνή νά μου λέει: “Μάθε λοιπόν ότι εάν μπορούσε ο άνθρωπος νά μεταλάβει σάρκα ασφαλώς μέσα στο Άγιο Ποτήριο

”Άγγελος, διά χειρός
Βλασίου Τσοτσώνη

Ὁ φύλακας Ἄγγελός του τόν βοήθησε νά ἐξομολογηθεῖ

Όταν ὁ Πνευματικός Παπα-Γαβριήλ εἶχε γυρίσει ἀπό τόν κόσμο, στή Νέα Σζήτη, εἶχε βαρειά ἀρρωστήσει γιά θάνατο ὁ Μοναχός Κύριλλος ἀπό τήν Καλύβα “Ζωοδόχου Πηγῆς” κι ἐπειδή πλησίαζε ἡ ὥρα τῆς ἐκδημίας του, κάλεσε τόν πνευματικό του νά ἐξομολογηθεῖ τό 1965 ἔτος.

Ὁ Πνευματικός Παπα-Ἐφραίμ προσπάθησε νά βοηθήσει τόν πάσχοντα γιά νά ἐξομολογηθεῖ, ἀλλά ὁ ἀσθενής ἔλεγε, πώς στόν ἀριστερό ὦμο του εἶναι κολλημένο ἓνα χαρτί πού γράφει, ἀλλά τί γράφει δέν μπορούσε νά πεῖ.

Πῆγε κι ἄλλος Πνευματικός, ὁ Παπα-Χαράλαμπος ἀπό τά γύρω ἀσκητικά Καλύβια, ἀλλά κι αὐτός στάθηκε ἀδύνατο νά βοηθήσει τόν ψυχορραγοῦντα ἀδελφό Κύριλλο.

Τότε ὁ κατά σάρκα σάρκα ἀδελφός του Παπα-Νεόφυτος κι ἐκεῖνος Πνευματικός, κάλεσε καί τόν γέροντα Πνευματικό Παπα-Γαβριήλ Λευτεριώτη, ὁ ὁποῖος, μ' ὄλη τήν ἀδελφική ἀγάπη, πήγε κοντά στόν ἀσθενή καί σάν ἔμπειρος Πνευματικός, ὅταν τοῦ εἶπε γιά τό χαρτί, ρώτησε τό Μοναχό Κύριλλο νά τοῦ πεῖ τί ἀκριβῶς βλέπει. Ὁ ἀσθενής εἶπε, πώς στά δεξιά βλέπει δύο λευκοφόρους Ἄγγελους καί στά ἀριστερά ἦταν ἔτοιμοι νά ἀρπάξουν τήν ψυχή του πολλοί Δαίμονες, ὁ ἓνας ἀπό τούς ὁποίους μέ τήν οὐρά του γύριζε κι ἔπαιζε μέ τό κομβοσοχοῖνι τοῦ ἡσυχαστή Γέροντα Ἰωσήφ, πού βρίσκονταν κι αὐτός ἐκεῖ.

Ὁ Πνευματικός Πάπα-Γαβριήλ, παρεκάλεσε ὅλους τούς ἀδελφούς νά βγοῦν ἔξω ἀπό τό δωμάτιο τοῦ ἀσθενῆ καί ρώτησε γιά δευτέρα

φορά τό Μοναχό Κύριλλο νά τοῦ πεῖ τά κρυπτά τῆς καρδιάς του.

Ἀφοῦ ὁ ἀσθενής τά εἶπε ὅλα, τότε τόν ρώτησε ἂν τό χαρτί εἶναι κολλημένο ἐκεῖ πού ἀρχικά τό αἰσθανόταν.

Ὁ Πνευματικός τότε εἶπε στό Μοναχό Κύριλλο νά ρωτήσῃ τό φύλακα Ἄγγελο, νά τοῦ πεῖ ἐκεῖνος τί γράφει τό χαρτί. Ὁ Μοναχός Κύριλλος γύρισε πρὸς τούς Ἄγγελους καί τούς μίλησε σέ γλῶσσα, πού ὁ Πνευματικός δέν καταλάβαινε οὔτε μία λέξη ἀπ' αὐτά πού ἔλεγε. Κι ὁ Ἄγγελος τοῦ ἀπαντοῦσε στήν ἴδια γλῶσσα. Τότε ὁ Παπα-Γαβριήλ, ἔβαλε τό πετραχήλι πάνω στόν ἀσθενῆ καί τόν ρώτησε τί τοῦ εἶπε ὁ Ἄγγελος ὅτι γράφει τό χαρτί. Κι ὁ Μοναχός Κύριλλος τοῦ εἶπε δύο ἁμαρτίες πού αὐτός δέ θυμότανε νά πεῖ.

Ὁ Πνευματικός ἀφοῦ τοῦ εἶπε αὐτά, διάβασε τή συγχωρητική εὐχή, κι ὅταν τελείωσε πήρε τό πετραχήλι κι ὁ ἀσθενής εἶπε στόν Πνευματικό, πώς τό χαρτί κόλλησε πάνω στό πετραχήλι καί σβήσανε τά ἁμαρτήματά του, πού ἦταν γραμμένα σ' αὐτό, καί μέ τό λόγο αὐτό, παρέδωσε τό πνεῦμα καί κοιμήθηκε τόν αἰώνιο ὕπνο τῶν μακαρίων.

Ἡ πείρα καί διάκρισι τοῦ Πνευματικοῦ, βοήθησε τόν ἀδελφό Κύριλλο νά ἐξομολογηθεῖ καί νά καθαριστεῖ ἀπό τίς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες του, μέ διερχομένα καί βοηθό τόν Ἄγγελο φύλακα τῆς ψυχῆς... ■

(Γεροντικό Ἁγίου Ὁρους, Ἁγιορείτου Μοναχοῦ Ἀνδρέου-Χαράλαμπος Θεοφιλοπούλου)

θά βρισκόταν τό Σῶμα μου, ὅπως τό βρίσκεις κι ἐσύ τώρα. Ἐπειδή ὁμοῦ ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά μεταλάβει Σῶμα, γι' αὐτό καί ὁ Θεός ὄρισε τούς ἄρτους. Στόν ἡγιασμένον αὐτό Ἄρτο ἐνυπάρχει τό ἴδιο τό Σῶμα μου. Ἐάν αὐτό πιστεύεις, μετάλαβε κι ἐσύ.

-Πιστεύω Κύριε τοῦ ἀπάντησα καί λέγοντας αὐτά τό Σῶμα πού κρατοῦσα ἔγινε πάλι ἄρτος καί ἔτσι μετάλαβα δοξολογώντας τόν Θεό.

Ἀφοῦ τελείωσε ἡ θεία Μυσταγωγία εἶδα πάλι νά ἀνοίγει ἡ στήνη τῆς Ἐκκλησίας καί τίς θείες καί οὐράνιες δυνάμεις νά ἀνυψοῦνται στόν οὐρανό. ■

(Εὐαγγελιστικός Δ' σελ. 518-519)

Οἱ Ἅγιοι ΤΙΜΟΘΕΟΣ καὶ ΜΑΥΡΑ

τὸ ζεῦγος τῶν μαρτύρων

Ανάμεσα στους χιλιάδες τῶν ἁγίων πού τιμᾶ καὶ γεραίρει ἡ Ἐκκλησία μας, ἐξέχουσα θέση ἔχει τὸ ἀγιώτατο ζεῦγος τῶν μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας πού γιορτάζουμε στίς 3 Μαΐου καὶ οἱ ὁποῖοι κατάγονταν ἀπὸ τὴ Θεβαΐδα τῆς Αἰγύπτου. Ὁ Ἅγιος Τιμοθέος γεννήθηκε στὸ χωριὸ Παναπέων τῆς Θεβαΐδος, ἀπὸ γονεῖς εὐσεβεῖς καὶ ἐνάρετους, πού ἀπὸ μικρὸ παιδί τὸν γαλούχησαν μὲ τὰ νόματα τῆς πίστεως στὸν ἀληθινὸ Θεό. Ὅταν ἤλθε στὴν κατάλληλη ἡλικία, πῆρε γιὰ σύζυγό του τὴν Μαύρα, κόρη εὐσεβῶν γονέων ὠραιότητῃ στὴν ἐμφάνιση, μὲ σωφροσύνη καὶ καλοσύνη, ἀλλὰ κυρίως μὲ μεγάλη πίστη καὶ ἀγάπη στὸ Θεό. Ὁ Ἀρχιερέας τῆς Θεβαΐδος, βλέποντας τὴ θαυμαστή ζωὴ τοῦ Ἁγίου, τὸν διάλεξε καὶ τὸν ἐτίμησε μὲ τὸ ἀξίωμα τῶν κληρικῶν, τὸν χειροτόνησε ἱερέα καὶ τοῦ ἀνέθεσε τὴν διακονία νά διδάξει καὶ νά κατηγεῖ τοὺς χριστιανούς, ὥστε νά γίνονται δυνατοὶ στὴν πίστη καὶ νά μὴ δειλιάζουν στους διωγμούς καὶ στά βάσανα, διότι βρισκόμαστε στὸν 3ο αἰῶνα, τὴν ἐποχὴ τοῦ Διοκλητιανοῦ, ὅπου μαίνονταν οἱ φοβερώτεροι διωγμοί. Μὲ περισσὸ ζῆλο, ὁ Ἅγιος Τιμόθεος δίδασκε καὶ ἐμψύχωνε τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ἔφερνε στὴν ἀληθινὴ πίστη τοὺς εἰδωλολάτρεις πού ἐγκατέλειπταν τὴν ἀσέβεια καὶ

βαπτίζονταν στὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσί-ου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος. Δέν πέρασαν 20 μέρες ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού τελέστηκε ὁ γάμος τῶν Ἁγίων Τιμοθέου καὶ Μαύρας καὶ ὁ ἡγεμόνας τῆς Θεβαΐδας Ἀρριανὸς συνέλαβε τοὺς Ἁγίους καὶ τοὺς πρόσταξε νά φέρουν μπροστά του ὅλα τα ἱερά βιβλία μὲ σκοπὸ νά τὰ κάψει. Ὁ Ἅγιος Τιμόθεος ἀρνήθηκε νά τοῦ τὰ δώσει καὶ τότε ἄρχισαν τὰ φρικτὰ του βασανιστήρια. Τοῦ τρύπησαν μὲ πυρακτωμένα σίδερα τὰ αὐτιά καὶ μετὰ τὸν δέσανε στὸν φρικτὸ τροχό, πού τὰ καρφία πού εἶχε ξέσκιζαν τίς σάρκες τοῦ μάρτυρα Ἀλλὰ ὁ Τιμόθεος παρέμενε καρτερικὸς σέ ὅλα αὐτὰ καὶ δέν ἀρنيόταν τὴν πίστη του. Ὡσπου, μὲ θαυμαστὴ ἐπέμβαση ὁ τροχὸς σταμάτησε, ἐλευθερώθηκε ὁ Τιμόθεος ἀπὸ τὰ δεσμά του καὶ μπροστά στά μάτια ὄλων, ὅλες οἱ πληγές του θεραπεύτηκαν. Μπροστά σέ αὐτὸ τὸ θέαμα πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς πού παρακολουθοῦσαν τὰ φρικτὰ μαρτύριά του πίστεψαν στὸν Θεό καὶ ζητοῦσαν νά γίνουν ἀμέσως χριστιανοί. Ἀλλὰ ὁ ἡγεμόνας Ἀρριανὸς ὄχι μόνον δέν μεταμελήθηκε, ἀλλὰ διέταξε νά δέσουν μιά μεγάλη πέτρα στὸ λαμὸ τοῦ μάρτυρα καὶ νά τὸν τριγυρίζουν σέ ὅλη τὴν πόλη καὶ κατόπιν νά τὸν κρεμάσουν ἀπὸ ἓνα δέντρο. Βλέποντας ὅτι ὁ ἅγιος τὰ ὑπέμενε ὅλα μὲ καρτερία, τὸν ἔκλεισε στὴ φυλακὴ καὶ ἔβαλε στὸν στόχο νά μεταπίσει τὴν

είκόνα έξοφύλλου του βιβλίου “ΒΙΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΚΑΙ ΜΑΥΡΑΣ”, Αντωνίου Άλεξόπουλου, Ήλιούπολη 1995

Άγια Μαύρα, κολακεύοντάς την και παροτρύνοντάς την νά λατρεύσει τά είδωλα. Έκείνη όμως αρνήθηκε νά υποκύψει στίς απειλές του κι όμολογούσε μόνον τήν αγάπη της στόν Χριστό. Ό ήγεμόνας ακούγοντας τήν όμολογία της άναψε από θυμό κι άμέσως διέταξε νά κόψουν τά πλούσια μαλλιά της και όλα της τά δάκτυλα. Καί ή Άγια Μαύρα, αντί νά κλαίει και νά σφαδάζει από τούς πόνους, προσευχόταν στό Χριστό και Τόν εύχαριστούσε για τά μαρτύρια πού τήν άξίωσε νά περάσει για χάρη Του. Βλέποντας τήν άνδρεία της ψυχή, ό τύραννος πρόσταξε νά γεμίσουν ένα μεγάλο καζάνι μέ βραστό νερό και νά ρίξουν γυμνή τήν Άγια σ' αυτό για νά καεί. Ό Θεός όμως, ό Όποιος διέσωσε και τούς τρείς παίδες από τήν

κάμινο τήν καιομένη στή Βαβυλώνα, δρόσισε τό νερό κι έτσι ή Άγια παρέμεινε άβλαβής. Ό Άρχιανός, πιστεύοντας ότι οι δήμοι δέν έβρασαν τό νερό όπως τούς είχε πεί, διέταξε τήν Άγια Μαύρα νά του ρίξει νερό στά χέρια από τό καζάνι πού βρισκόταν ή ίδια, αλλά τά χέρια του ζεματίστηκαν κι εκείνος ούρλιαξε από τούς πόνους και τά εγκαύματα. Ό κόσμος πού παρακολούθησε τά φρικτά βασανιστήρια, θαύμαζε τήν άόρατη εκείνη δύναμη πού έδινε κουράγιο και ύπομονή στην Άγια. Καταλαβαίνοντας ότι είχε γελοιοποιηθεί άρκετά, διέταξε τούς δημίους νά κατασκευάσουν δύο σταυρούς, έναν για τόν Τιμόθεο κι έναν για τήν Μαύρα και νά τούς στήσουν στό πιό κεντρικό σημείο της πόλης. Οι δύο νεοί,

Όταν άκουσαν ότι θά θανατωθούν διά του σταυροῦ, χάρηκαν κι εὐχαριστοῦσαν τόν Θεό διότι τούς άξίωσε νά μαρτυρήσουν μέ τόν ἴδιο τρόπο πού ἔχυσε τό Τίμο Αἷμα Του ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός. Πῆραν τότε οἱ δήμοι τούς Ἁγίους καί τούς ὀδήγησαν στόν τόπο τῆς καταδίκης. Ἐκεῖ οἱ Ἅγιοι ἀγκάλιαζαν ὁ καθένας τόν σταυρό του, τόν φιλοῦσε καί τόν ἐγκωμιάζε. Κατόπιν, μέ λαχτάρα, ξάπλωσαν ὁ καθένας στόν δικό του σταυρό καί οἱ δήμοι τούς σταύρωσαν. Ἐμειναν πάνω στό σταυρό ἔννεά μέρες. Καί οἱ δύο ἐμφύχωναν ὁ ἕνας τόν ἄλλον, προσεύχονταν καί χαίρονταν, ἔχοντας τόν νοῦ τους στραμμένο στόν Οὐρανό. Ἀκόμη καί πάνω στό σταυρό, ὁ διάβολος προσπαθοῦσε νά τούς ξεγελάσει μέ ὀπτασίες, ἀλλά ὁ Χριστός ἔστειλε ἄγγελο δίπλα τους πού τούς ἐνεθάρρυνε καί τούς ἔδειξε μέ θαυμαστό τρόπο αὐτά πού τούς περιέμεναν κοντά στή δόξα τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι, γεμάτοι χαρά κι ἀγαλλίαση, παρέδωσαν στόν Χριστό κι ἀγαπημένο τους Νυμφίο, οἱ μακάριοι μάρτυρες Τιμόθεος καί Μαύρα τήν ψυχή τους στίς 3 Μαΐου. Κάποιοι χριστιανοί ἔδωσαν χρήματα στους στρατιῶτες καί πῆραν τά σώματα τῶν μαρτύρων, τά ὁποῖα ἔθαψαν μέ τιμές

καί εὐλάβεια. Τά λείψανά τους τελοῦν ἄπειρα θαύματα σέ ὄσους τούς τιμοῦν καί τούς ἐπικαλοῦνται.

Περικαλλῆς ναός ἔχει κτιστεῖ στό χωριό Μαχαράδο τῆς Ζακύνθου στό ὁποῖο ὑπάρχουν καί λείψανα τῶν Ἁγίων καί προστρέχουν ἐκεῖ οἱ πιστοί πού τιμοῦν τό εὐλαβές ζεῦγος τῶν μαρτύρων καί λαμβάνουν ὅτι μέ πίστη ζητοῦν ἀπό ἐκείνους. Ἐπίσης στήν Ἡλιούπολη Ἀθηνῶν ὑπάρχει περικαλλῆς ναός τῶν Ἁγίων, ἀλλά καί σέ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος. Τό μαρτύριό τους ἦταν φοβερό καί βλέποντάς το ὄχι μόνον οἱ ἄνθρωποι, ἀλλά ἀκόμα καί οἱ ἄγγελοι σίγουρα ἐξεπλάγησαν. Γι' αὐτό καί ὁ στεφοδότης Χριστός μας στόν οὐρανό τους στεφάνωσε ἐνδόξως καί στή γῆ ἐνεργεῖ διαμέσου τῶν λειψάνων τους ἄπειρα θαύματα. Σέ μᾶς μένει τό μεγάλο παράδειγμα τοῦ μαρτυρίου τους καί τῆς ὁμολογίας τους, μένοντας ἐκστατικοί καί παίρνοντας παράδειγμα ἀκόμα καί γιά τήν καθημερινή μας ζωή, βλέποντας τόν φθαρτό πηλό νά ὑπομένει τόσα βάσανα καί μαρτύρια, ἀκόμα καί τή φρικτή σταύρωση, ἀντλώντας ὅλη αὐτή τήν δύναμη ἀπό τήν ἀγάπη καί τήν πίστη πρὸς τό Νυμφίο Χριστό μας. ■

ΑΦΙΕΡΩΣΤΕ ΚΑΤΙ ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΚΟ

Τό ἔσωτερικό μας παρεκκλήσιο, στό ὁποῖο τελοῦμε τίς καθημερινές μας ἀκολουθίες, ἀφιερωμένο στήν Παναγία τήν Γοργοῦπήκκο, ἔχει ἀκόμη ἀρχετές ἐλλείψεις καί γι' αὐτό ἔχει ἀνάγκη ἀπό τήν βοήθειά σας. Κάποια σκεῦη του δέν ἔχουν ἀκόμη συμπληρωθεῖ γιά νά εἶναι ὀλοκληρωμένο. Χρειαζόμαστε λοιπόν τά ἑξῆς:

- 3 καντήλια γιά τό Τέμπλο, ἓνα γιά τόν Κύριό μας, ἓνα γιά τήν Παναγία μας κι ἓνα γιά τόν Τίμο Πρόδρομο.
- 1 καντήλι γιά τό προσκνητάρι τῆς Παναγίας τῆς Γοργοῦπήκκου.
- 1 ξυλόγλυπτο Σταυρό γιά τήν Ἁγία Τράπεζα.
- 1 κατσίον.
- 1 θυματήρι ιερέως.
- 1 μικρό μανουάλι.

Ἔσοι ἀπό ἐσᾶς θέλετε καί μπορεῖτε νά ἀφιερῶσετε κάτι ἀπό τά ἄνωτέρω εἰς μνημόσυνον αἰώνιο, σᾶς παρακαλοῦμε νά ἐπικοινωνήσετε μέ τήν Ἱερά Μονή μας στό τηλέφωνο 26340-44391.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΛΑΙΜΑΧΟ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ Π. ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟ ΚΑΝΤΙΩΤΗ

Γράφει ο π. Νικόδημος Πετρόπουλος

έσρητή Ἁγίου Ἀγούστίνου, Ἰούνιος 2006

Γέροντα, διά τά σεπτά Σας ὀνομαστήρια δεχθῆτε τά ταπεινά υἱικά μου σέβη. Ἐλπιδοφόρα καί θαυμαστή ἡ παρατεινομένη ἐν μέσω ἡμῶν παρουσία Σας.

Οὐράνιον δείγμα τοῖς πιστοῖς ὅτι ὁ Θεός δέν μᾶς ἐγκατέλειψεν. Χρόνια πολλά πέρασαν ἀπό τότε πού παραδίδοντας τά σκῆπτρα, ὄχι τοῦ ἀγῶνος ἀλλά τῆς διοικήσεως, στό κύνκειον ἄσμα τῆς βαθυστόχαστης ἐκείνης πατερικῆς πατρικῆς Σας ἀποχαρειστηρίου ὀμιλίας ἀναφωνήσατε: “ἐγέρασα μωρέ παιδιά 50 χρόνια κλέφτης, τόν ὕπνο δέν ἐχόρτασα... Θέλω νά πᾶ νά κοιμηθῶ”.

Ἄλλ’ ἰδοῦ τό σχέδιο τῆς φιλανθρωπίας καί οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ! Διά τό μή ὑπάρχειν ἄνδρας τῆ Ἱερουσαλήμ, ἀφῆκε πρὸς ἀφύπνισιν “τοῖς θέλουσιν θερίζειν σωτηρίαν” τήν προσέτι παρατεινομένην παρουσίαν Σας.

Γιά νά ἰσχύση ἀκόμη μιά φορά ἐν τῇ ἀγωνιζομένη καί ποικιλοτρόπως βαλλομένη Ὁρθοδοξία, δίδοντας κουράγιο τοῖς πιστοῖς, ὁ βαθυστόχαστος πατερικός ἀσκητικός διάλογος τῆς ἐρήμου: “ἀρχεῖ μοι τό ὄραν Σε”!

Ναί· καί μόνον ἡ θεωρία σου πύρινε, ἀνεπανάληπτε κήρυκα τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ -δέν μποροῦσε νά ἦσουν 20 χρόνια νεώτερος!- παρηγορεῖ, στηρίζει, ἀφυπνίζει τίς συνειδήσεις, ἐλέγχει καί δραστηριοποιεῖ ὑπενθυμίζουσα τοῖς ἀγωνιζομένοις τήν ἀπό τά βάθη τῶν αἰώνων προγονικήν ρήτραν: “οὐκ ἐὰ με καθεύδειν τό τοῦ Μιλτιάδου

τρόπαιον”.

ᾠ, τῆς ἀφάτου θείας πρὸς ἡμᾶς φιλανθρωπίας! Πόσους τρόπους μηχανεύεται -διαθέτει διά τήν σωτηρίαν τοῦ κόσμου!

Εἶθε ὁ Θεός νά ἐξεγείρῃ τήν δυνασίαν Του! Οἱ καιροὶ ζητοῦν ΕΚΕΙΝΟΝ πού ὡς ἄλλος Μωσῆς θά σηκώσῃ τό λάβαρο τῆς Ὁρθοδοξίας ἐναντι τῆς παφλαζούσης ἁμαρτωλοῦ σήψεως καί οἰκουμενιστικῆς παναιρέσεως καί θά εἴπῃ τό: “Τίς πρὸς Κύριον; ἴτω πρὸς με” (Ἐξοδος λβ’26). “Ὁ ἔχων ὄψα ἀκούειν ἀκουέτω” (Ὁ Κύριος) καί δὴ ἐκείνοι, οἵτινες “οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῶ Βάαλ”. Ἄς ἀφυπνισθοῦμε ἐπὶ τέλους ἐνθυμούμενοι τόν θούριον τοῦ Ρήγα “ὡς πότε παλληκάρια θά ζοῦμε στά στενά...”

Τὴν εὐχὴν Σας

ὁ ἐπὶ μία 5ετία, ὡς φοιτητῆς ἐν Ἀθήναις, μαθητεύσας παρά τοὺς πόδας Ὑμῶν, τῇ αὐστηρᾷ ὑποδείξει τοῦ ἀειμνήστου πνευματικοῦ μου πατρός γέροντος Γερβασίου Παρασκευοπούλου Ἀρχιμανδρίτης π. Νικόδημος Θ. Πετρόπουλος, ἐφημέριος Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Παύλου Πατρῶν ἐλάχιστος διάκονος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ

Ὁ Μακαριστός Γέροντας π.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΚΑΡΣΛΙΔΗΣ

Ο 20ος αιώνας έχει να παρουσιάσει μιὰ ἀκόμα ἐξέχουσα πατερική μορφή, τόν π. Γεώργιο Καρσλίδη, ὁ ὁποῖος γεννήθηκε στήν Ἀργυρούπολη τοῦ Πόντου τό 1901 καί κοιμήθηκε τό 1959 στήν Ἱερά Μονή Ἀναλήψεως στή Σίψα τῆς Δράμας. Οἱ γονεῖς του, Σάββας καί Σοφία, ἦταν εὐσεβεῖς καί στή βάπτισή τοῦ γιοῦ τους τοῦ ἔδωσαν τό ὄνομα Ἀθανάσιος. Ἀπό μωρό ὁμως ἔμεινε ὀρφανός καί μοναδική παιδαγωγός γι' αὐτόν καί τ' ἀδέλφια του ἀπέμεινε ἡ εὐλαβής γιαιγιά του πού τοῦ ἐμφύτευσε τήν ἀγάπη πρὸς τόν Θεό καί πρὸς τή λειτουργική ζωή. Ἀπό μικρό παιδί ἄρχισαν οἱ θλίψεις, ὁ πόνος καί οἱ δοκιμασίες στή ζωή του. Σέ ἡλικία 5 χρονῶν ἔχασε στήν γιαιγιά του κι ἀνα-

γκάστηκε μικρό παιδάκι ακόμη νά βόσκει τά πρόβατα τοῦ σκληροῦ σέ χαρακτηῖρα ἀδελφοῦ του γιά νά ἐπιβιώσει. Τό μόνο πού εἶχε ὡς παρηγοριά κι ἐλπίδα ἦταν μία μικρή εἰκόνα τῆς Παναγίας, πού τοῦ ἄφησε ἡ γιαγιά του ὡς φυλακτό. Μικρή ἔφυγε γιά τόν οὐρανό καί ἡ ἀδελφή του Ἄννα καί συχνά ἔβλεπαν φῶς νά βγαίνει ἀπό τόν τάφο της στό κοιμητήριο. Στά 3 χρόνια ἀνοιξαν τόν τάφο της καί τά λείψανά της βρέθηκαν νά ἔχουν τό κιτρινωπό χρώμα τῶν ὁσίων. Ἐκτοτε τά φύλαξαν στό Ναό ἐνῶ ἕνα μέρος τῶν λειψάνων της πῆρε ὁ ἀδελφός της καί τά ἔφερε μαζί του στήν Ἑλλάδα. Ἡ ζωή τοῦ Ἁγίου Γέροντα εἶναι συνυφασμένη μέ τόν πόνο, ἀλλά ποτέ δέν ἀναφερόταν στίς δοκιμασίες πού πέρασε, παρᾶ μόνον σάν παράδειγμα γιά νά ἐνθαρρύνει ὄσους πονοῦσαν. Ἀναγκάζεται ἀπό τήν καταδίωξη τοῦ ἰδίου τοῦ ἀδελφοῦ του νά φύγει μικρό παιδί, χωρίς νά πεί τίποτα σέ κανέναν, παίρνοντας μόνον τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας, τό πιστοποιητικό γεννήσεώς του κι ἕνα θυματήρι. Διανυκτερεῦει σέ μία σπηλιά πού τήν εἰσόδὸ της τῆ νύχτα τήν κλείνει τό χιόνι κι ἐκεῖ μένει κλαίγοντας, παγωμένος, μέχρι πού τίς φωνές του ἀκοῦνε κάποιοι περαστικοί καί τόν ἐλευθερώνουν. Τόν παραδίδουν σ' ἕναν Τοῦρκο γιά νά τόν φροντίσει καί νά τόν προστατέψει κι ὁ ἄνθρωπος αὐτός πού ἦταν κρυπτοχριστιανός τόν ἀγάπησε σάν δικό του παιδί καί τό κράτησε στό σπίτι του. Ἐνα βράδυ ὁ Τοῦρκος αὐτός εἶδε στόν ὕπνο του ἕνα σεβάσμιο ἄντρα πού τοῦ ἀνέφερε ὅτι τό παιδί πού φιλοξενεῖ εἶναι προορισμένο γιά νά φέρει πολλές ψυχές στόν Θεό καί γι' αὐτό ἀνήκει σ' ἕναν ἄλλο κόσμο, στή Μοναχική Πολιτεία. Ἀλλά καί ὁ Ἀθανάσιος εἶχε δεῖ, ἐνῶ ἔβοσκε τά ζῶα τοῦ εὐεργέτη του, τρεῖς σεβάσμιους κληρικούς πού τόν πλησίασαν στοργικά καί τοῦ εἶπαν πῶς θά γίνει μοναχός καί μετά χάθηκαν. Ἐτσι λοιπόν, ὅπως ξαφνικά ἦρθε μία μέρα στό σπίτι αὐτό πού τόν εὐεργέτησε καί τόν ἀγάπησε, τό ἴδιο ξαφνικά ἔφυγε ὅταν τοῦ παρουσιάστηκε ἕνας καβαλάρης,

πού ἦταν ὁ Ἅγιος Γεώργιος, τόν πῆρε μαζί του καί τοῦ ἀνέφερε πού τόν πηγαίνει καί πού θά τόν ἀφήσει. Τό ὄνομα τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος, πού ἦταν ὁ προστάτης του, θά λάβει κατά τή μοναχική του κουρά. Ὁ Ἅγιος Γεώργιος τόν ἄφησε στήν Τυφλίδα τῆς Γεωργίας, ἔξω ἀπό ἕνα ναό ὅπου μόλις εἶχε τελειώσει ἡ Θεία Λειτουργία. Ἐκεῖ τόν πλησίασε μία ἐνάρετη μοναχή, Εὐγενία, καί τόν ὀδήγησε στόν πνευματικό της, ὅπου τόν πῆρε ὑπό τήν προστασία του. Σέ ἡλικία 9 ἐτῶν φόρεσε τό ἁγιασμένο ρᾶσο. Μπαίνει στό μοναστήρι

της Ζωοδόχου Πηγής, πού ήταν μεγάλο προσκύνημα της γύρω περιοχής και ό ηγούμενος της Μονής τόν παίρνει υπό τήν προστασία του. "Όλοι βλέπουν ένα μικρό παιδί νά προοδεύει μέ γοργούς ρυθμούς στην πνευματική ζωή, νά προσεύχεται επί ώρες στό κελλί του, νά είναι στολισμένο μέ τήν άθωότητα και τή σωφροσύνη, νά διακρίνεται γιά τήν προθυμία του και σιγά σιγά γιά τήν άσκητική του κατοπάθεια. Στίς 20 Ιουλίου του 1919, στην έορτή του προφήτου Ήλία, κείρεται μοναχός και παίρνει τό όνομα Συμεών, ύποσχόμενος ύπακοή, άκτημοσύνη, παρθενία, άρετές πού τίμησε και τήρησε σέ όλη του τήν ζωή. Λέγεται

ότι τήν ώρα της κουράς του άρχισαν νά κτυπούν τά σήμαντρα και οί καμπάνες από μόνες τους, άφοϋ ή κρούση τους είχε άπαγορευθεϊ από τό 1917. Άρχισαν όμως συλλήψεις, έξορίες, φυλακίσεις, διωγμοί, βασανισμοί, λεηλατήσεις μοναστηριών, ανάμεσα σ' αυτά και της Μονής πού βρισκόταν ό μακαριστός Γέροντας. Βρέθηκε φυλακισμένος μαζί μέ τόν Έπίσκοπο, τόν Ήγούμενο και άλλους μοναχούς, τούς όποιους και καταδίκασαν σέ θάνατο. Ήρθε τό Πάσχα και όλοι οί μελλοθάνατοι ζήτησαν νά εκκλησιαστοϋν, αλλά δέν τούς τό επέτρεψαν. Τότε όλοι μαζί προσευχήθηκαν και καθώς έψελναν τόΧριστός Άνέστη σειστήκε ή φυλακή κι άνοιξαν οί πόρτες από μόνες τους. Τρεις ιερές μορφές, κρατώντας τόν τίμιο σταυρό, αίωροϋντο πάνω από τήν φυλακή ψάλλοντας τό Κύριε έλέησον. Αυτό τό σημείο κράτησε όλη τήν νύκτα και τήν έπομένη όλοι ήταν έτοιμοι γιά τό μαρτύριο. Φόρεσαν σέ όλους λευκά ρούχα, τούς έδεσαν τά χέρια και τούς όδήγησαν στόν τόπο της εκτελέσεως. Ή πρώτη σφαίρα χτύπησε στό μεταλλικό κάλυμα της εικόνας της Παναγίας πού φοροϋσε σάν φυλακτό στό στήθος του ό γέροντας. Ή δεύτερη τόν χτύπησε επιφανειακά στό λαιμό και ή τρίτη λίγο στά πόδια. Ήτσι θαυμαστά σώθηκε ό Γέροντας και μέ τίς ενέργειες μιås ευσεβοϋς κυρίας άποφυλακίζεται και στίς 8 Σεπτεμβρίου του 1925, στό γενέθλιο της Παναγίας μας, ό γέροντας χειροτονείται ιερέας και παίρνει τό όνομα Γεώργιος. Περνώντας από πολλές περιπέτειες και ζώντας ουσιαστικά από έράνους, διαβαίνει από χωριό σέ χωριό. Ό κόσμος έτρεχε γιά νά τόν γνωρίσει και νά πάρει τήν ευχή του, γιατί ήδη είχε φήμη μοναχου χαρισματούχου. Άπό παντού άκουγες τά καλύτερα λόγια γι' αυτόν. Τελούσε συχνά άγρυπνίες, μακρές ακολουθίες, μνημόνευε πολλά όνόματα, ενώ παράλληλα ζούσε αϋστηρη άσκητική ζωή, τρώγωντας έλάχιστα, μέ τό πνεϋμα του συνεχώς σέ έγρήγορση, έντρυφώντας στα αγαπημένα του ιερά βιβλία. Στίς 19 Οκτωβρίου του 1929, μετά από πολλούς

ἀγῶνες, κατάφερε νά φτάσει στή Θεσσαλονίκη, ὅπου τόν περιέμεναν νέοι ἀγῶνες, ἀλλά εἶχε πάντα βοηθό του τόν Θεό. Τό 1930 ἐγκαθίσταται μόνιμα στό χωριό Σίψα τῆς Δράμας, ὅπου ἀρχίζει ἀμέσως τήν ἱεραποστολική του δράση. Κάνει παρακλήσεις, μνημονεύει ὀνόματα, ἐξομολογεῖ, συμβουλεύει κι ὅλο καί περισσότερος κόσμος ἔρχεται κοντά του γιά νά βοηθηθεῖ. Παρ' ὅλο πού οἱ συνεχεῖς κακουχίες τοῦ ἔφεραν πολλές ἀσθένειες σωματικές, ὥστόσο δέν μείωσε καθόλου τήν ἄσκησι καί τήν ἀγρυπνία του. Τό 1938 μέ τόν ὀριστική διανομή τῶν ἀγροτεμαχίων ἀπό τό Ὑπουργεῖο Γεωργίας, τοῦ δίνουν 4 στρέμματα καί ἄρχισε μέ τήν βοήθεια τῶν χωρικῶν τήν ἀνοικοδόμησι τῆς Μονῆς πού εἶναι ἀφιερωμένη στήν Ἀνάληψι τοῦ Χριστοῦ μας. Δίπλα ἀκριβῶς ἀπό τόν ναό κτίζεται τό κελλί του, ἐκεῖ ὅπου μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς του θά δεχθεῖ χιλιάδες κόσμο γιά νά κατηχήσει, νά συμβουλευσει, νά ἐξομολογήσει, νά συμπαρασταθεῖ καί νά παρηγορήσει. Τά ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ ἔγιναν στίς 14 Σεπτεμβρίου τοῦ '39. Ὁ Γέροντας στάθηκε σέ ὅλη του τήν ζωή αὐστηρός ἀσκητής, ἀλλά καί μέγας διδάσκαλος, ἀκούρατος λειτουργός καί πνευματικός, χαρισματοῦχος ποιμένας, φιλόνητος, ἐλεήμων, πολύ φιλόξενος. Πολλές φορές ἀξιῶθηκε νά συλλειτουργεῖ μέ ἁγίους καί εἶναι πλεῖστες οἱ μαρτυρίες ἀνθρώπων πού τόν ἔβλεπαν νά αἰωρεῖται τήν ὥρα τῆς θείας Λειτουργίας. Μνημόνευε πλῆθος ὀνομάτων καί συγχρόνως συμβούλευε τόν κόσμο, πολλές φορές τοῦ ἀποκάλυπτε ὁ

Θεός τά παρελθόντα και τά μέλλοντα, γι' αυτό και ὁ γέροντας εἶχε προορατικό χάρισμα.

Ὡς προορατικός ὁ γέροντας γνώριζε ἀκόμα και τήν ἡμερομηνία πού θά τόν καλοῦσε ὁ Κύριος κοντά Του. Γιά τόν λόγο αὐτό προετοίμαζε τά πνευματικά του παιδιά μέ νοθεσίες και λόγους παρακλητικούς.

Ἦδη ἀπό τίς ἀρχές τοῦ 1959, τοῦ ἔτους πού ἔμελε νά εἶναι τό τελευταῖο τῆς ἐπίγειας ζωῆς του, προέλεγε ὅτι θά φύγει, γιατί ἡ ἁμαρτία προχώρησε πολύ και δέν ἀντέχει νά τήν βλέπει. Σαράντα μέρες πρὶν τήν κοίμησή του εἶπε στά πνευματικά του παιδιά: σέ σαράντα μέρες θά ἀναχωρήσω ἀπό αὐτήν τήν ζωή. Τήν παραμονή τοῦ θανάτου του κατευθύνθηκε στό ἅγιο βῆμα, μετέλαβε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ὡς ἐφόδιο ζωῆς αἰωνίου και ἐπέστρεψε στό ἀγαπημένο του κελί, δίνοντας στό πνευματικό του παιδί Ἀργυρώ, τίς τελευταῖες ὁδηγίες γιά τήν ταφή του. “Τά πουλιά τῆς αὐλῆς θά πετοῦν στό ἴδιο σημεῖο κατά τήν ταφή μου και τά κυπαρίσσια πού φύτεψα θά γυρίσουν κατά τόν τάφο μου. Νά ἐτοιμάσετε φαγητό γιά ὄλον τόν κόσμο. Ἐπτά φορές νά φουρνίσετε ψωμί”. Λίγες ὥρες μετά τά μεσάνυχτα, ξημέρωνε Τετάρτη 4 Νοεμβρίου τοῦ 1959, ὅταν ὁ μακαριστός Γέροντας παρέδωσε τό πνεῦμα του στό Νυμφίο Χριστό, τόν Ὅποιο μέ ὄλη του τήν καρδιά ἀγάπησε και ὑπηρετήσε θερμιά ἀπό παιδί, ψιθυρίζοντας πρὸς τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας “τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἄνοιξον εὐλογημένη Θεοτόκε”, ὁ προορατικός και χαρισματικός Γέροντας π. Γεώργιος Καρσλίδης, σέ ἡλικία μόλις 58 ἐτῶν, ἀνεπαύθη στά οὐράνια σκηνώματα, κοντά στόν Τριαδικό Θεό. Ἡ εἶδηση τῆς κοιμήσεώς του βύθισε σέ πένθος τά πνευματικά του παιδιά πού αἰσθάν-

θηκαν νά μένουν ὄρφανά ἀπό πνευματικό πατέρα. Τό σῶμα του, τρεῖς μέρες μετά τόν θάνατό του, ἦταν ἀκόμα θερμό και εὐλύγιστο, τό πρόσωπό του γαλήνιο, φωτεινό και λαμπερό, ἐνῶ ὅπως εἶχε προείπει τά κυπαρίσσια λύγισαν, σά νά προσκυνοῦσαν τό νεκρό και τά πουλιά κύκλωσαν τό ναό, χωρίς νά φοβοῦνται τόν κόσμο...

Πρόσφατα ἐγινε και ἡ ἀνακομιδή τῶν λειψάνων του, ὅπως δημοσιεύθηκε σέ ἄρθρο τοῦ Μωϋσέως Μοναχοῦ Ἀγιορείτου:

Στίς 9-2-2006 στήν Ἱερὰ Μονή Ἀναλήψεως τοῦ Σωτήρος (Σίψας) Δράμας πραγματοποιήθηκε μυστικά, ταπεινά και ἀδιαφήμιστα ἡ ἀνακομιδή τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ μακαρίου Γέροντος Γεωργίου Καρσλίδη, πού ἐκοιμήθη στίς 4-11-1959 και ἐτάφη πίσω ἀπό τό Ἱερό βῆμα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, τόν ὁποῖο εἶχε κτίσει ὁ ἴδιος και στόν ὁποῖο ἐπί ἔτη

λειτουροῦσε κατασκευτικά και θαυμαστά. Κατόπιν τεσσαρακονθημέρου προσευχῆς τῶν μοναζουσῶν τοῦ Κοινοβίου, οἱ ὁποῖες ὑπεβολικά εὐλαβοῦνται τόν ὄσιο Γέροντα, κατ' ἐντολή τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δράμας κ. Παύλου, γνωστοῦ γιά τά φιλόθεα, φιλοθεομητρικά, φιλόσια και φιλομόναχα αἰσθήματα, μέ τή δέουσα τάξη, ἐγινε ἡ ἀνακομιδή τῶν λειψάνων τοῦ Γέροντος, μέ τήν παρουσία τοῦ ἴδιου, κατόπιν θείας λειτουργίας, ἐνός μόνο διακόνου και τῆς φιλόθεης ἀδελφότητος.

Κατά τήν ἐκταφή, πού πραγματοποιήθηκε 46 ἔτη μετά τή μακαρία κοίμησή του, βρέθηκαν τά ὄστα του, χρώματος καφεκίτρινον και ὠραίου και τοποθετήθηκαν σέ κιβώτιο και ἐπαναπετέθησαν στόν Ἱερό Ναό πρὸς προσκύνηση ὑπό τῶν πιστῶν.”

9ήμερο Προσκύνημα στα Ιεροσόλυμα & ΣΙΝΑ

ΣΥΝΟΔΕΥΟΥΝ:

Ό π. Νεκτάριος
Μουλατσιώτης
μέ κληρικούς
καί μοναχούς τῆς
Ἀδελφότητος
Ἀγίου Αὐγουστίνου

**ΤΙΜΗ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ:
1000** ΕΥΡΩ

ΣΤΗΝ ΤΙΜΗ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ:

- * Καλό Ξενοδοχείο
- * 4 **ἀστέρων** στά Ἱεροσόλυμα μέ πρωινό καί 1 γεύμα ἡμερησίως.
- * Μεταφορές
- * ἀεροπορικά εἰσιτήρια καί γενικῶς ὅλα τὰ ἐξοδά μας.

Γιά δηλώσεις θέσεων

στό τουριστικό γραφεῖο ΚΙΤΣΑΚΗΣ
ΤΟΥΡΣ Βηλαρά 2 (έναντι Ἱεροῦ
Ναοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου
Ὁμοιοίας Ἀθηνῶν).

**Τηλέφωνα: (210) - 52.49.878
& 52.49.879 ΦΑΞ 210-52.49.889
Κιν. 6945803949 & 6944320983**

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΣ
ΑΠΟ 30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
ΜΕΧΡΙ 8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2006

Όταν δηλώνετε θέσεις νά τονίζετε στό τουριστικό γραφεῖο ὅτι θέλετε νά συμμετέχετε μέ τό γκρούπ τοῦ π. Νεκταρίου Μουλατσιώτη, διότι υπάρχουν καί ἄλλα γκρούπ πού διοργανῶναι τό τουριστικό γραφεῖο.

ΠΡΟΣΟΧΗ:

Σέ περίπτωση πού συμπληρωθοῦν τά ἄτομα τοῦ γκρούπ, τότε τηλεφωνεῖστε στή Μοναστική Ἀδελφότητα διότι ὑπάρχει πιθανότητα νά δημιουργηθεῖ δεύτερο γκρούπ.

τηλ. Ἀδελφότητος Ἀγ. Αὐγουστίνου:
26340 - 44282, 26340 - 44381 fax.: 44390
10.00 π.μ. - 2.00 μ.μ. & 6.00 μ.μ. - 8.00 μ.μ.
(Ἐκτός Σαββατοκύριακου)

Ένα συγκινητικό πρόσφατο ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ

Πρίν λίγους μήνες μία νεαρή μητέρα, η κ. Ίωάννα, επισκέφθηκε τό Μοναστήρι μας μέ τό μωρό παιδάκι της τήν Βασιλική, ζητώντας τίς πρεσβείες τών άγιών μας, διότι ή μικρή της παρουσίαζε άστάθεια στό περπάτημα. Έμεις, έχοντας ώς πολύτιμο φυλακτό τό άντερί του Άγίου Ίωάννου Μαξιμοβιτς, σταυρώσαμε τό μικρό και δώσαμε στή μητέρα του λαδάκι άπό τόν τάφο του για νά σταυρώνει τό παιδί και νά ζητά τή βοήθεια του θαυματουργού Άγίου Ίωάννου. Οί γιατροί διέγνωσαν ότι τό παιδί έπασχε άπό άστροκοίτωμα, είχε δηλ. έναν κακοήθη όγκο στό κεφάλι στό μέγεθος ενός ρεβυθιού.. Τό παιδάκι μπήκε στό χειρουργείο, αλλά οί γονείς δέν έπαψαν νά επικαλούνται τήν πρεσβεία τών Άγιών μας.

Τήν ήμέρα πού αυτό τό τεύχος του περιοδικου μας ήταν έτοιμο νά φύγει για τόν τυπογράφο, ήρθε στό Μοναστήρι μας και πάλι ή κ. Ίωάννα μέ τή μικρή Βασιλική για νά κάνουν μία άρτοκλασία και νά ευχαριστήσουν τόν Άγιο Ίωάννη. **Η ίδια μας διηγήθηκε στό άρχονταρίκι μας:**

“Είδα στόν ύπνο μου ότι ήρθα στό Μοναστήρι σας και έσπρωξα τή μαύρη σιδερένια πόρτα και μπήκα μέσα. Άνοιξα άλλη μία πόρτα και βρέθηκα μπροστά στήν Άγία Τράπεζα πού ήταν πολύ φτωχική και ταπεινή. Μπροστά στεκόταν μέ τήν πλάτη του προς έμένα ένας μαρμαρωμένος ιερέας. Τή λειτουργία τήν τελούσε ένας άλλος ιερέας. Στό δεξί μου χέρι ύπηρχαν άγιογραφημένες μορφές άγιών και ανάμεσά τους και ή άγιογραφία του μαρμαρωμένου ιερέα. Λέω στόν ιερέα πού λειτουργούσε ότι ήρθα νά προσευχηθώ για τό άρρωστο παιδάκι μου. Άλλά εκείνος μου ύπέδειξε νά κάνω ήσυχία και νά άκουμπήσω στήν άγιογραφία του μαρμαρωμένου ιερέα κι εκεί νά προσεύχο-

μαι. Άρχισα νά ψηλαφώ τήν τοιχογραφία του Άγίου, ξεκινώντας άπό τό πρόσωπο και μόλις έφθασα στό κάτω μέρος άπό τό άμφιό του, έκανα τό σταυρό μου και ξαφνικά τό δωμάτιο λούζεται μέ τέτοιο άπλετο φώς τόσο δυνατό πού κάλυψε τά πάντα εκτός άπό τό πρόσωπο του Άγίου, ενώ τό ράσο του άρχισε νά ζωντανεύει κάτω άπό τά χέρια μου. Γυρίζω τότε προς τόν ιερέα πού ήταν μαρμαρωμένος μπροστά στήν Άγία Τράπεζα και ταυτόχρονα γυρίζει κι εκείνος προς τό μέρος μου ζωντανός και μου λέει:

-“Η πίστη σου μέ ξύπνησε”.

Άμέσω τόν ρωτάω τί πρέπει νά κάνω για νά βοηθήσει τό παιδί μου. Έκείνος μέ έπια-

σε τόσο δυνατά από τά μπράτσα κι ἄρχισε νά μέ ταρακουνάει τόσο, πού τό πρωῖ ἀκόμη πονοῦσαν τά χέρια μου κι ἄρχισε νά λέει προσευχές. Ὅταν τελείωσε μοῦ εἶπε: - “Τώρα θά μπεῖ ἡ μικρή σου καί θά εἶναι μιά χαρά.”

Ἐκείνη τήν ὥρα μπαίνει ἡ μικρή μου κόρη μέσα στήν τρελλή χαρά μέ τόση ζωντάνια κι ἐνέργεια ὅπως ἦταν πρίν γίνει τό χειρουργεῖο. Μένω ἐκπληκτικῶς, τρέχω, ἀγκαλιάζω τό μωρό μου καί λέω στό Γέροντα:

- “Σ’ εὐχαριστῶ θειοῦλή μου... σ’ εὐχαριστῶ” κι ἐκείνος μοῦ ἀπαντᾷ:

- “Δέν εἶμαι θειοῦλης, εἶμαι ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Μαξιμοβιτς. Δέν θέλω τίποτα ἀπό σένα, τό μόνο πού θέλω εἶναι νά λές πολλές φορές τήν ἡμέρα “Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι!”.

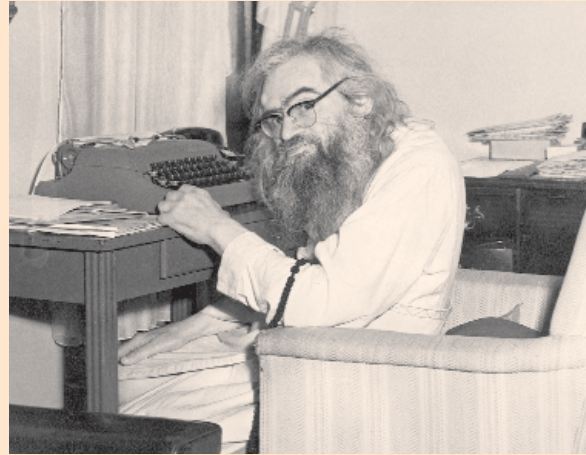
Ἐγώ φώναξα τότε ὅλους τούς συγγενεῖς μου καί προσευχόμεσταν μέ δύναμη ψυχῆς καί πίστη, ἐνῶ ὁ ἅγιος συνέχισε τήν Θεία Λειτουργία.

Ἐνοιωσα μιά τεράστια ἀγαλλίαση, ἕνα συναίσθημα πού σίγουρα δέν περιγράφεται μέ λόγια, ἀλλά εἶναι πολύ δυνατό καί χαραγμένο ἀνεξίτηλα στή μνήμη μου. Τόν ἔνωσα τόσο ζωντανό καί οικεῖο, τόσο φιλικό, πού τόν ρώτησα.

- “Τώρα πού σᾶς βρῆκα, θέλω νά μοῦ πεῖτε πῶς εἶναι στόν Παράδεισο”.

Μέ ἀγάλιασε ἀπό τούς ὄμους καί μέ ὀδήγησε σέ μιά πόρτα στό τέλος τοῦ διαδρόμου, μοῦ ἔδειξε μιά γριούλα πού κουβαλοῦσε ἕνα δεμάτι ξύλα καί μοῦ εἶπε: - “Θά τήν προσπεράσεις, θά στρίψεις δεξιά κι ἐκεῖ εἶναι τό μέρος πού εἶμαστε. Τό μέρος τό ὄνομασε “Μετά τό Λυγιά” (ὁ Λυγιάς εἶναι μιά περιοχὴ πρίν ἀπό τό Μοναστήρι μας).

“Τό ὄνειρο τελείωσε” διηγείται μέ συγκίνηση ἡ Ἰωάννα, “ἀλλά οἱ ἐξετάσεις τῆς κόρης μου, τό ἐγκεφαλογράφημα βγήκε καθαρό! Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης εἶναι πολύ θαυματουργός καί σίγουρα προστατεύει καί πρσεβεύει γιά ὅλα τά παιδιά πού ιδιαίτερα ἀγαποῦσε, ὅπως διάβασα στό βίο του...”.

Ἐχουμε τήν μεγάλη εὐλογία νά φυλάσσεται στή Μονή μας τό ἀντερί πού φοροῦσε ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Μαξιμοβιτς, ὅπως εἰκονίζεται στήν φωτογραφία ἐπάνω.

Τό ἀντερί τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη μᾶς ἀπέστειλαν ἀπό τήν Ἀμερικὴ ὁ π. Ἰάκωβος Μάγιερς, πού εἶναι ἐφημέριος στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Ἰωάννου Μαξιμοβιτς, στήν Ἀτλάντα. Τό ἀντερί μᾶς τό ἀπέστειλε γιά νά τό προσκυνοῦν καί νά λαμβάνουν τίς εὐχές καί τήν εὐλογία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη ὅσοι ἔχουν ἀνάγκη καί κυρίως οἱ ἀσθενεῖς, ἀφοῦ ὁ Ἅγιος εἶναι ἱαματικός καί ὅσο ζοῦσε, ἀλλά κυρίως μετά τήν κοίμησή του καί τήν ἀγιοποίησή του.

προσοχή στους μύκητες

Η ζέστη και η υγρασία του καλοκαιριού δημιουργούν ιδανικές συνθήκες για την ανάπτυξη μυκητιάσεων σε όρισμένα σημεία των ποδιών και του σώματος. Εύτυχως, η επιστήμη σήμερα προσφέρει όλα τα μέσα για την αποτελεσματική αντιμετώπισή τους.

Οι μύκητες λατρεύουν το υγρό και ζεστό περιβάλλον, γι' αυτό και οι μυκητιάσεις είναι σε έξαρση το καλοκαίρι. Οί παραλίες και οί πισίνες είναι τα μέρη που συχνάζουν περισσότερο. Επιπλέον ο ιδρώτας ευνοεί την μετάδοσή τους. Τίς περισσότερες φορές οι μυκητιάσεις αυτές με την κατάλληλη θεραπεία υποχωρούν χωρίς να υποτροπιάζουν. Αιτός είναι και ο λόγος για τον οποίο πρέπει να αντιμετωπίζονται εγκαίρως. Άν, λοιπόν, κάποια μυκητίαση επιμένει στην επιδερμίδα, στά νύχια καλό είναι να φροντίσετε για τή θεραπεία της όσο τό δυνατόν πιό γρήγορα και πιό δραστικά.

Μύκητες στά πόδια

Πρόκειται για μιá συχνή μυκητίαση, πού προσβάλλει τίς πτυχές ανάμεσα στά δάχτυλα των ποδιών και προκαλείται από μύκητες πού ονομάζονται δερματόφυτα. Συγκεκριμένα, τό “πόδι του άθλητή” δημιουργεί ανάμεσα στά δάχτυλα των ποδιών άπολέπιση και προκαλεί έντονη φαγούρα. Άρκετές φορές ή μόλυνση, πού συνήθως εμφανίζεται μεταξύ του 4ου και του 5ου δαχτύλου, έπεκτείνεται και στό πέλμα ή στό ράχη του ποδιού.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Η μόλυνση αντιμετωπίζεται αποτελεσματικά και γρήγορα μέ τά νέα σύγχρονα φάρμακα κατά των μυκήτων σε μορφή σκόνης ή σπρέϊ. Όμως ή καλύτερη λύση για να άποφύγετε τήν ταλαιπωρία από αυτή τή λοίμωξη είναι να μή μένετε πολλές ώρες μέ γυμνά πόδια στην παραλία ή έξω από τήν πισίνα (χώροι πού ευνοούν τή μετάδοση των μυκήτων). Επίσης, θά πρέπει να σκουπίζετε καλά τά πόδια μετά τό μπάνιο και να μή φοράτε για πολλές ώρες άθλητικά παπούτσια, αλλά να προτιμάτε παπούτσια πού βοηθούν τό δέμα να αναπνέει.

ΜΙΑ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ

-Ποδόλουτρο μέ άλατόνερο:

Μιά πρακτική θεραπεία για να άπαλλαγείτε από τή συγκεκριμένη μυκητίαση είναι τό ποδόλουτρο μέ ζεστό άλατόνερο (2 κιλά νερό μέ 2 κουταλιές τής σουπάς άλάτι) πού θά επαναλαμβάνετε 2 φορές τήν ήμερα για 5-10 λεπτά κάθε φορά. Τό άλάτι δημιουργεί έχθρικό περιβάλλον στό μύκητα και βοηθά στην καταπολέμησή του.

-Μαγειρική σόδα:

Ρίξτε επάνω και ανάμεσα στά δάχτυλα του ποδιού λίγη μαγειρική σόδα (σε σκόνη), ή όποια βοηθά επίσης στην καταπολέμηση του μύκητα πού προκαλεί τό “πόδι του άθλητή”. Άφήστε τή σόδα για μερικά λεπτά και μετά ξεπλύνετε μέ χλιαρό νερό. Επαναλάβετε ώσπου να υποχωρήσει τό πρόβλημα.

Ποικιλόχρους πιτυρίαση

Όφείλεται σέ ένα μύκητα πού οί δερματολόγοι όνομάζουν “κοσμιοπολίτη”, έπειδή βρίσκεται κυρίως εκεί όπου συχνάζουν πολλοί άνθρωποι. Έκδηλώνεται μέ μικρές λευκές κηλίδες καί μέ έλαφριά τοπική φαγούρα, ενώ προσβάλλει κυρίως τά λιπαρά δέρματα καί αυτά πού ιδρώνουν εύκολα. Η ποικιλόχρους πιτυρίαση, πού έντοπίζεται στό στήθος, στην κοιλιά, στά χέρια καί στόν αυχένα, φαίνεται περισσότερο όταν ή επιδερμίδα είναι μαυρισμένη.

Θεραπεία

Η ποικιλόχρους πιτυρίαση αντιμετωπίζεται άποτελεσματικά μέ χάπια καί σπρέϊ. Όστόσο, έπειδή κάποιες φορές ή νόσος ύποτροπιάζει, άκόμα κι άν εξαφανιστούν όλα τά σημάδια, καλό είναι μετά τά καλοκαιρινά σας μπάνια νά επισκεφθείτε τό δερματολόγο, ώστε σέ περίπτωση πού διαπιστωθεί ότι ό μύκητας είναι άκόμα εκεί, αλλά άπλως... ξεκουράζεται, νά δοθεί μιá δεύτερη θεραπευτική άγωγή.

Όνυχομυκητιάσεις

Είναι οί μυκητιάσεις πού παρουσιάζονται στό νύχια (κυρίως των ποδιών) καί συνήθως προχωρούν άπό τήν άκρη πρós τή ρίζα. Επίσης, άλλοτε αναπτύσσονται ως λευκή επιφανειακή όνυχομυκητίαση καί άλλοτε προσβάλλουν όλη τήν πλάκα του νυχιού καί τό ύπονύχιο.

Θεραπεία

Οί όνυχομυκητιάσεις θεραπεύονται μέν, αλλά, έπειδή ύποτροπιάζουν σέ ένα ποσοστό έως 13%, χρειάζονται καί μιá θεραπεία συντήρησης, δηλαδή χρήση φαρμακευτικών σκευασμάτων μιá φορά τήν εβδομάδα ή μιá φορά τό μήνα. Η θεραπεία τής όνυχομυκητίας είναι χρονοβόρα: Άπαιτείται περίπου έναμηνιαία μήνας για νά νύχια των χεριών καί δύο για τά νύχια των ποδιών.

(πληροφορίες από τό περιοδικό “Forma” τ.5)

Κατευθυνθήτω ή προσευχή μου
ως θυμίαμα ενώπιόν σου....

ΓΝΗΣΙΟ ΘΥΜΙΑΜΑ (Λιβάνι)

**ΧΕΡΟΥΒΙΚΟ, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ,
ΓΑΡΕΝΙΑ, ΜΥΡΟ, ΤΕΡΙΡΕΜ
ΜΥΡΟ ΤΟΥ ΣΑΡΩΦ,
ΒΗΘΛΕΕΜ, ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ,
ΒΙΟΛΕΤΤΑ, ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΟ,
ΝΥΧΤΟΛΟΥΛΟΥΔΟ, ΣΤΑΥΡΟΛΟΥΛΟΥΔΟ,
ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ**

Η παρασκευή αλλά καί ή χρήση του θυμιάματος άφορά τόν Θεό, εις τόν Όποιον πρέπει νά προσφέρουμε πάντα τό καλύτερο. Γι' αυτό για τήν κατασκευή του θυμιάματος χρησιμοποιούμε τά καλύτερα υλικά, πρώτης ποιότητας καί μέ τόν παραδοσιακό τρόπο, πού χρόνια τώρα κατασκευάζεται τό γνήσιο λιβάνι. Μέ τά καλύτερα υλικά, μέ προσευχή καί προσοχή, ή Ίερά Μονή μας κατασκευάζει γνήσιο θυμίαμα σέ πολλά άρώματα:

Τό θυμίαμα αυτό τό χρησιμοποιούμε στίς ακολουθίες μας, αλλά καί τό διαθέτουμε στους πιστούς πού μās τό ζητούν καί τό στέλνουμε ταχυδρομικώς. Όσοι θέλετε μπορείτε νά άπευθύνεσθε στην Ίερά Μονή μας για νά σας άποστείλουμε θυμίαμα.

Όσοι δέν έχετε διαβάσει
άκόμη τή βιογραφία του
Άγιου Ιωάννη Μαξιμοβιτς
σας προτείνουμε νά τήν άνα-
ζητήσετε στά χριστιανικά
βιβλιοπωλεία γιά νά γνωρίσει-
τε τή μεγάλη μορφή ένός νέου
Άγιου τών καιρών μας.

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ

Ό θαυματοργός

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Θά τό βρείτε στά ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ:

ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΑ:

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Χαβρίου 3, Άθήνα
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΦΩΣ, Φειδίου 3, Άθήνα
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ, Γερανίου 20 Άθήνα
ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ, Βουλής 36, Άθήνα
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ Δραγατσανίου 2, Άθήνα
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΟΡΦΗ, Απόλλωνος 22, Άθήνα
ΠΑΡΟΥΣΙΑ, Άγιου Κων/νου 5, Πειραιάς

ΕΠΑΡΧΙΑΣ:

ΣΩΤΗΡ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ, Πλ. Άγίας Σοφίας 6, Θεσ/νίκη
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΛΥΔΙΑ, Καμβουνίων 1, Θεσ/νίκη
ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ Πρασσαάκη 9, Θεσ/νίκη
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΝΙΚΗΤΑ ΕΥΑΓΓ. Μαρσολή 74, Θεσ/νίκη
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ, Θεσ/νίκη
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ, Πάτρα
ΕΠΙΚ.ΙΔΡΥΜΑ ΑΡΧΙΕΠ.ΚΡΗΤΗΣ, Άγ.Μηνά 22, Ήράκλειο
ΧΑΤΖΗΜΑΡΓΑΡΙΤΗ ΒΑΣ., Βεργίνας 29, Δράμα
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΑΘΩΣ, Σέρρες
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΕΜΕΛΕΙΑ, Κύπρος
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ, Κύπρος
Ι. ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ΑΡΙΖΟΝΑ, U.S.A.

Κομποσχοίνια μέ τήν εϋχή ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΜΕ

Άνάμεσα στά κομποσχοίνια πού φτιάχνου-
με μέ προσευχή, κατασκευάσαμε ένα άκόμη τό
όποιο εΐναι στολισμένο μέ μία άσημένα πλα-
κέτα πού γράφει τήν προσευχή "Κύριε Ίησοϋ
Χριστέ έλέησόν με, τήν εϋχή πού πρέπει νά
λέμε όταν κάνουμε κομποσχοίνια.

ΑΣΗΜΕΝΙΟ φυλαχτό

•••••

Η Ήερά Μονή μας κατά
κατασκευάσε άσημένια
μενταγιόν με άλυσίδα για
τό λαμό, πού εικονίζου
σε σμάλτο τήν ΠΑΝΑΓΙΑ
μας, τόν Άγιο μας
ΝΕΚΤΑΡΙΟ (στήν πρώτη
άγιογραφηθείσα εικόνα
του) καί τόν Άγιο ΙΩΑΝΝΗ
Μαξίμοβιτς.

Όσοι επιθυμείτε, μπορούμε
νά σās άποστειλουμε
κάποιο άπό αυτά για να τά
φοράτε ως ευλογία.

άσημένο
φυλαχτό

-τῆς ΠΑΝΑΓΙΑΣ
-τοῦ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
-τοῦ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ
ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΕΝΤΑΓΙΟΝ: 15€
+ ταχυδρομικά έξοδα

Κομποσχοίνια μέ τό άσημένο κλαδί τῆς έλιās

Άνάμεσα στά κομποσχοίνια πού
φτιάχνουμε προσθέσαμε ένα άκόμα, πού
τό στολίζει ένα άσημένο κλαδί έλιās, τό
σύμβολο τῆς Άθῆνας καί τῆς ειρήνης.

Η πορεία της μικρής Μαρίας-Έβελίνας

Η μητέρα της Μαρίας Έβελίνας Έννα, μās απήντησε στην επιστολή μας πού της αποστείλαμε μέ τό ηλεκτρονικό ταχυδρομείο και μās μίλησε γιά τήν υγεία της μικρής Μαρίας Έβελίνας γιά τήν όποια είχαμε ζητήσει τίς προσευχές σας:

“Αγαπητές άδελφές, Άληθώς Άνέστη ό Κύριος. Περάσαμε ένα πραγματικά υπέροχο Πάσχα έχοντας μαζί μας στό σπίτι μας τή Μαρία Έβελίνα και αυτό μās έδωσε μεγάλη χαρά. Ό Θεός φάνηκε αὐτήν τήν περίοδο της ζωής μας τόσο φιλεύσπαχνος γιά μās. Η Μαρία Έβελίνα τελείωσε τήν

θεραπεία της και τήν προσέγή Πέμπτη θά έπισκεφθούμε τό γιατρό γιά νά τήν έξετάσει και νά διαπιστώσει ότι ό καρκίνος έχει εξαφανιστεί. Θά χρειαστεί νά πάρει μία φαρμακευτική άγωγή γιά τούς επόμενους έξι μήνες πού θά τήν βοηθήσει νά μήν ύποτροπιάσει ή άσθένεια. Ό γιατρός μās είπε ότι ή ύποτροπή συνήθως συμβαίνει σέ διάστημα περίπου 2 έτών από τό τέλος της θεραπείας, αν βέβαια συμβεί κάτι τέτοιο. Τώρα φαίνεται τόσο καλά και

είλικρινά εύχομαι και προσεύχομαι ότι ό καρκίνος θά μείνει μακριά της γιά πάντα. Ήταν πραγματικά ένθουσιασμένη πού πήρε τά δώρα σας και τά εύχαριστήθηκε πολύ περισσότερο τώρα πού νιώθει και ή ίδια καλύτερα. Κάποιος έγραψε ένα ποίημα και τό δημοσίευσε στό Ίντερνετ, αφιερωμένο στή Μαρία Έβελίνα. Η γυναίκα του είχε πεθάνει από καρκίνο τόν περασμένο χρόνο και βλέποντας τη μικρή Μαρία Έβελίνα έγραψε τό ποίημα, τό όποιο δείχνει ότι ό Θεός εισακούει τίς προσευχές μας γ' αὐτήν. “...Προσευχόμαστε όλοι ώστε ό Θεός νά της χαρίσει τή ζωή κι εκείνη γιά πάντα νά Τόν ύπηρετεί.”

Πραγματικά πολλές φορές έχω δεί ότι ό Θεός μέσα από τή δοκιμασία της Μαρίας Έβελίνας άγγίζει τίς ανθρώπινες καρδιές. Πραγματικά Τόν εύγνωμονώ γ' αυτό, γιατί είναι κάτι θαυμάσιο και άσύληπτο. Θά προσπαθήσω νά σās στείλω τό ποίημα αυτό, γιά νά τό δείτε κι έσείς. Σήμερα τό πρωϊ θά πάω τή Μαρία Έβελίνα σ' ένα πάρτυ μέ τούς φίλους της, όλα παιδιά προσχολικής ηλικίας. Είναι ή μεγαλύτερή μου χαρά νά τήν βλέπω νά κάνει ό,τι και τά άλλα παιδιά ανάμεσά τους...

Μέ άγάπη
Έννα (μητέρα της Μαρίας Έβελίνας)

ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ

Σᾶς προσκαλοῦμε
ὄλους νά ἔλθετε
κοντά μας στήν
πανήγυρη τοῦ
Ἁγίου Ἰωάννη
Μαξιμοβίτς

Ἀγαπητοί μας ἀδελφοί, στίς **2 Ἰουλίου**, ἡμέρα Κυριακή, πανηγυρίζουμε Ἅγιο Ἰωάννη Μαξιμοβίτς, τόν θαυματουργό. Στή Μονή φυλάσσεται **τεμάχιο λειψάνου τοῦ Ἁγίου καί ὁλόκληρο τό ἀντερί του** καθώς καί ἄλλα κειμήλια τοῦ Ἁγίου.

Σᾶς περιμένουμε κοντά μας γιά νά τιμήσουμε μαζί καί νά συνορθάσουμε τόν θαυματουργό Ἅγιο Ἰωάννη.

Τό πρόγραμμα τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ἔχει ὡς ἐξῆς:

Σάββατο 1η Ἰουλίου: **7.30 μ.μ.** Πανηγυρικός Ἑσπερινός

Κυριακή 2 Ἰουλίου: **7.00 π.μ.** Πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετ' ἀρτοκλασίας.

10.00 π.μ. Λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας καί τοῦ ἁγίου λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη.

10.30 π.μ. Θά προσφερθεῖ καφέс καί κεράσματα στούς προσκυνητές.

Ὁ Ναός τοῦ Ἁγίου ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

περιμένει τήν ἀγάπη σας
καί τήν βοήθειά σας
γιά νά προχωρήσει...

Ἀγαπητοί μας ἀδελφοί,

Ὁ δρόμος γιά νά ὀλοκληρωθεῖ αὐτός ὁ μέγας Ναός εἶναι μακρῦς. Τόν ξεκινήσαμε πρῖν πολλά χρόνια, μέ τήν ἐλπίδα ὅτι μιά μέρα θά τόν παραδώσουμε στόν Ἅγιο μας καί στούς ἀνθρώπους ὀλοκληρωμένο. Κάθε λιθαράκι πού βάζουμε σ' αὐτό τό ἔργο μᾶς δίνει χαρά ἀλλά τό ἔργο εἶναι μεγάλο καί εἶναι γεμάτο ἀπό τήν ἀγωνία μας ἄν θά καταφέρουμε κάποτε νά τό ὀλοκληρώσουμε.

Θέλουμε λοιπόν νά μοιραστοῦμε μαζί σας τήν χαρά μας ὅτι ξεκινήσαμε τίς ἐργασίες γιά τήν τοποθέτηση τῆς θερμάνσεως στό Καθολικό τῆς Μονῆς, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Ὅπως δείχνουν καί οἱ φωτογραφίες πού δημοσιεύουμε, οἱ ἐργασίες προχωροῦν μέ ταχύ ρυθμό. Χάρις στή βοήθειά σας συγκεντρώσαμε κάποια χρήματα ἴσα ἴσα γιά νά ξεκινήσουμε. Ἀλλά τό ἔργο γιά νά συνεχιστεῖ καί νά ὀλοκληρωθεῖ χρειάζεται ἀκόμα τήν βοήθεια ὄλων μας, δέν μᾶς ἐγκαταλείψατε ποτέ. Δέν μᾶς ἐγκαταλείψατε μέχρι ὥρα. Κοιτοῦμε γύρω μας καί σᾶς βλέπουμε παντοῦ, σέ κάθε ἔργο τῆς Μονῆς μας. Σᾶς παρακαλοῦμε λοιπόν καί αὐτή τήν φορά νά μὴν κουραστεῖτε, νά μὴν ἀποκάμετε, ἀπό τίς δυσκολίες πού σίγουρα κι ἐσεῖς ἔχετε, ἀλλά νά προσπαθήσετε ἀπό τό ὑστέρημά σας νά δώσετε κάτι στόν Ἅγιο Νεκτάριο δείχνοντας ἔτσι τήν ἀγάπη σας πρὸς αὐτόν. Ὅπως ἐκεῖνος ἀκούραστα πρεσβεύει γιά ἐσᾶς καί τήν οἰκογένειά σας, ὅπως καί γιά ὄλον τόν κόσμον, ἔτσι κι ἐσεῖς μὴν κουραστεῖτε νά βοηθάτε τόν Ἱερό Ναό του ὥστε νά ὀλοκληρωθεῖ καί νά γίνῃ περικαλής, ὅπως ἀξίζει στόν μεγάλο Ἅγιο τοῦ αἰῶνα πού μόλις πέρασε.

**Πιστεύουμε στήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Ἁγίου μας Νεκταρίου
καί ἐλπίζουμε στήν δική σας...**

Μέ ἀγάπη καί εὐχές

Ἡ Ἑγουμένη

† Μόνικα Μοναχή

καί οἱ σὺν ἐμοί ἐν Χριστῷ ἀδελφές